

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó közlések intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Harc vagy kapituláció.

Pécs, 1899. február 3.

Rút játékot folytat három hét óta a kormány az ellenzékkel, sőt ki merjük mondani, a koronának a béke létesítésére irányuló intencióival is. Mikor Bánffy nem kapta meg a fölhatalmazást az ellenzéknek erőszakkal való elgázolására s az országgyűlésnek törvényszegő fölőszólására, hanem utasítva lett a kibontakozásnak békés megegyezés útján való keresésére, akkor megfogadta magában, hogy a békét csak úgy engedi létesülni, ha az ellenzék föltétlenül kapitulál s önkényt hozza áldozatul mindazt, amit tőle erőszakkal kicsikarni akart.

Kifejezést ad ennek az ellenzék viszonyválasza, a melyet tegnap adtak át Szilágyinak, hogy a kormányval közölje s a mely konstatálja, hogy a kormány követeli az ideiglenes és végleges összes kiegyezési javaslatok, továbbá a többi három javaslatnak és a költségvetésnek is akadálytalan letárgyalását; követeli az indemnitynek, kiegyezési provizoriumnak, horvát pénzügyi egyezménynek még a jelen kormányelnök alatti keresztülbocsátását; visszautasítja az ellenzék összes kívánalmainak komoly és reális érvényesülését, a kuriai bíraskodás egyedüli kivételével, de ez utóbbinak fejében követeli a házszabályok nagymérvű megszorítását.

Nos, erre nézve teljes joggal mondja az ellenzék viszonyválasza, hogy a kormány

ezzel egyszerű kapitulációt követel az ellenzékétől, a minek célja az ő felségétől nyert fölhatalmazás céljától és szellemétől eltérőleg nem a békés megegyezés létesítése, hanem a jelenlegi közállapotoknak föntartása ama kormányzati rendszer érdekében, amely eltiport a nemzetben minden politikai erkölcsöt s a hatalom megtartásának kedvéért kész volt a nemzetnek önállóságához való törvényes jogát is fölázdosni.

S az ellenzéknek a béketárgyalások alatt tanusított előzékeny, konciliáns magatartásától vérszemet kapva, Bánffy báró s a Tisza-klika már abban a képzelődésben éltek, hogy nekik csak követelniük kell s az ellenzék készséggel átmegy akár a kadiumi igán is. Sajtó-organumaikban kurtölték is már teljes győzelmüket, melyet az ellenzék fölött arattak. Már látták, miként teljesíti az ellenzék a kormány összes követeléseit, a nélkül, hogy a saját föltételeiből egyebet kivinni tudott, mint Bánffy báró távozását, de ez a távozás is „a harctérről diadalok után visszavonuló hős” távozása lesz, hogy helyébe egy hasonló hős üljön s ott folytassa nemzetromboló munkáját, ahol az „emelt fővel távozó hős” elhagyta.

De korai volt a hatalmat monopolizáló vitézek és uszályhordozók öröme, mert az ellenzék sem esett ám a feje lágyára, hogy legyőzött ellenségként kényre-kedvre kiszolgáltassa magát nekik. Mi úgy tudjuk, hogy abban a harcban, a melynek megszüntetésére a béketárgyalások folynak,

nem a kormány verte le az ellenzékét, hanem az ellenzék szoritotta falhoz a kormányt s a természet rendjével is ellenkezék, hogy a harcban leverte ellenfél a békekötésnél verhesse le a csatatér győzőit.

Az igaz, hogy az ellenzék, mihelyt a szorongatott kormány békealkudozást kezdett, a béke helyreállításának őszinte óhajától vezéreltetve, nem mint győztes fél lépett föl, hanem olyan föltételeket szabott, a melyek elfogadásával nem lehetett volna szó győzről és legyőzöttről, hisz az ellenzék a maga számára nem követelt semmit, az ország törvényes gazdasági önállóságának elhalasztása fejében csak oly követelésekkel lépett föl, a melyek a polgárok politikai szabadságának biztosítására, a közéleti visszaélések megszüntetésére irányultak.

De a hatalom elvakult birtokosai ezt az engedékenységet gyöngeségnek magyarázták s azért iparkodtak fölcserélni a szerepeket a békealkudozásoknál; mert az ellenzék óvakodott győzőként föllépni, ők — a falhoz szoritottak — éltek magukat bele teljesen a győző szerepébe s kiadták a jelszót, hogy *vagy harc, vagy kapituláció!*

S ennek a szerepnek főnhéjazó eljátszása öntudatra ébresztette az alkudozó ellenzékét, mely tegnapi viszonyválaszában hangsúlyozta, hogy csak egy *ujjonnan ki-nevezendő kormányelnök*, kinek egyénisége nem képviseli a törvénytelen ségek és erőszak rendszerének folytatását, lehet abban a helyzetben, hogy az ellenzékkel sikeres

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az orvosság.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Menyasszony lett a szép Aranyosi Ilus. Mindenki irigyelte a boldog Köhalmi, a vőlegényt. A bájos Ilus pedig engedelmet kért vőlegényétől, hogy többféle bevásárlásokat teendő a fővárosba utazhassék — csak rövid időre — egyben meglátogassa a fővárosi rokonokat is.

És Köhalmi beleegyezett. De mit is tudott volna megtagadni az ő aranyos menyasszonyának? Hátha kívánta volna, hogy a csillagokat hozza le neki az égboltozatról, nem-e neki indult volna annak is.

Tehát a bájos menyasszony édes anyjával a fővárosba utazott. Ugy nézett ki, mint egy rózsabimbó. A szerelmes vőlegény sokáig ott állt a perronon, mikor már a vonat elrobogott és ekkor úgy érezte, mintha még sem lett volna helyes tőle, hogy ez utazásba beleegyezett. Most érezte csak, hogy milyen nehéz napjai lesznek, míg imádott menyasszonya távol lesz. De aztán mégis megvigasztalódott; hisz nem fog sokáig tartani. És addig is leve-

lezni fognak egymással; ez majd némi kárpótlást nyújt neki.

Amint Ilus a fővárosba ért, rokonai már az állomáson várták és valóságos perpatvar támadt köztük. Mindegyik azt akarta, hogy nála legyen a szép Ilus. Végre is magának Ilusnak kellett döntenie, hogy kinél fog szállást venni, azt a rokonát választva ki, kinek legtöbb férjhez adó leánya volt. A többek végre, zúgolódva bár, megadták magukat, de megígértették, hogy mindennap ellátogat hozzájuk, a mit a szép Ilus meg is ígért.

Másnap már a férjhez adó leányok széleskörű fiatalember ismerősei tudomást vettek arról, hogy náluk egy gyönyörű szép menyasszony unokatestvérök van, aki csak rövid időre jött a fővárosba, hogy ott bevásárlásokat eszközöljön. Nem is kellett ezeknek több! Uccu neki! Egyik a másiknak adta a kezébe a kilincset, sőt némelykor egyszerre ketten-harman is jöttek meggyőződni róla, hogy csakugyan olyan gyönyörű szép-e?

Amint a bájos Ilust meglátták, egy csapásra elfelejtették a többi házi kisasszonyokat, csakis ő körülötte csoportosultak, elhalmozták bókjaikkal; mindenütt a nyomában voltak, úgy, hogy Ilusnak meg kellett vallani magának, hogy jobban még sohasem érezte magát életében, még leánykorában sem. A vőlegényét majd hogy el nem felejtette; de hát ez nem

volt lehetséges, mert a figyelmes vőlegénytől mindennap érkezett egy-egy szerelemtől áradó levél, melyet a leányok egymás kezéből kapkodtak ki, mert mindegyik előbb akarta elolvasni. És csak mikor már mindegyik elolvasta, jutott Ilus kezébe.

Mindegyik levélben figyelmeztette Köhalmi menyasszonyát, hogy minél előbb jöjjön haza, de Ilus csak maradt, mulatott tovább. De hogy is ne? A fiatal emberek táncestélyeket rögtönöztek tiszteletére; mindennap más-más színházba kísérték, ki sem jött a sok mulatásból.

Végre több heti távollét után édes anyja unszolására elhatározta magát és haza utazott.

A vőlegény egy csapásra ki volt engesztelve, a mint szép menyasszonyát karjaiba zárhatta. Rövid időre rá meg is tartották annak rendje és módja szerint az esküvőt és lett belőlük — férj és feleség.

Három év mult el azóta, hogy Köhalmi menyasszonykorában a fővárosban volt rokonait meglátogatni. A bimbóból azóta nyíló rózsza lett. A fiatal asszony ez idő óta nagyon is megszerette férjét, ki egyike volt a leghűbb, legfigyelmesebb és leggyengédebb férjeknek.

Egy reggelen épen a tükör előtt állott a szép menyecske és mosolyogva konstatálta, hogy még mindig szép, sőt talán most még

tárgyalásokat folytathasson és megállapodásokat létesíthessen, mert csak az ujonnan kinevezendő kormányelnök lehet hivatta és képesítve felelősséget vállalni a létesítendő egyezményért. Ugyanezért kijelentette az ellenzék, hogy *csak az eddigi előterjesztésekben följánlott alapokon hajlandó — minden halogatás nélkül — megegyezést létesíteni.*

Persze ekként a harctérről visszavonulni készülő hős nem arathatván a békekötésnél a remélt diadalokat, azzal fenyegetőzik, hogy fölveszi a harcot a diadal elérésére s elgázolja nemcsak az önkényt meghódolni nem akaró ellenzék, de rombadönti az alkotmányt, fölforgatja a törvényt is, de célját mégis el fogja érni.

Nos, hogy erre el van szánva, azt elhiszszük; hogy a hatalmi monopolium gazdái, a Tiszák erre ösztökélik, arról meg vagyunk győződve: de hogy ezt tényleg meg is tehesse, abban már kételkedni bátorokodunk.

A tárgyalások eddigi menetéből a korona meggyőződhetett róla, hogy a kiegyezés kérdésében a megegyezés teljes egyértelműséggel létesíthető; ezt az eredményt nem fogja hát kockára tenni csak azért, hogy a Bánffy-Tisza-féle érdekszövetkezet diadalmas hősként tehesse a lábát a lenyűgözött ellenzék nyakára; arra pedig épen nem lehet kilátásuk, hogy magát a koronát is belevonhassák törvénytípró hadjáratukba.

A korona békét akar, akarja pedig két okból: hogy a kiegyezést biztosíthassa és hogy törvényt szegni ne legyen kénytelen. Az ellenzék békeajánlata biztosítja mind a kettőt s ha a mostani kormányelnök ezt a békét megkötni még sem tudná, amint hogy nem is tudja, akkor közelfekvő a föltes, hogy a korona egy másik kormányelnököt állít a dolgok élére, aki a béke létrejöttét garantálhatja.

Hisz azzal, hogy új kormányelnököt

szébb, mint három év előtt volt. Amint így elmerült gondolataiba, elfogta a vágy, hogy ismét meglátogassa fővárosi rokonait; és menél tovább nézte magát a tükörben, annál határozottabb lett szándéka, hogy megkéri az ő kedves férjét, ki semmit sem tagad meg tőle, hogy engedje meg, miként ismét felránduljon a fővárosba látogatóba — ezuttal igazán csak rövid időre.

Amint a férj haza jött az asszony nyakába csimpaszkodott és csokjaival halmozta el, hogy Köhalmi csak úgy hizott bele. De mikor meghallotta, hogy mit kér tőle az ő kedves, imádott kis felesége, arca egy percre elkomorlyodott, de csakhamar mosolyogva adta beleegyezését az utazásba.

A fiatal asszony lázas sietséggel készült el az utra, úgy hogy másnap már utra készen volt és harmadnapra el is utazott. A férj lekísérte a vonathoz és jó mulatást kívánt neki, mikor a vonat elrobogott szeme előtt.

A menyecske alig várta, hogy a fővárosba érjen; már előre is örült neki, hogy milyen jól fog ő ismét mulatni.

De ki írja le bámulatát, mikor azt kellett észrevenni, hogy a lányok, kik közül ez idő alatt már néhányan férjhez is mentek, asszony korában nem úgy kapkodtak utána, mint három év előtt, mikor még mint menyasszony jött látogatóba. A fiatal emberek sem törték magukat utána; szóval kezdte mindjárt első nap unni magát. Még csak egy vigasza volt: a férjétől jövő levelek.

nevez ki, már megbarátkozott akkor, mikor a béketárgyalásokra utasítást adott; nem fogja tehát az óhajtott békét kockára tenni csak azért, hogy Bánffy pár héttel később menesztthesse.

Az első felmentett szocialista.

(Esküdtszéki-tárgyalás.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. február 3.

Ma volt a pécsi kir. törvényszék mint esküdtbíróóság előtt Kósa József betűszedőnek a »Munkás«-ban megjelent »Gyász« című cikke miatt az ellene osztály elleni gyűlésre izgatás vétsége miatt a királyi ügyészség által indított sajtópör végtárgyalása.

Az ítélbíróóság Sável Kálmán kuriai bíró, törvényszéki elnök, elnöklete alatt Finkley József és Koszér János szavazóbírákból alakult meg. A vádhatóságot Rákosi Imre kir. alügyész képviselte; a vádlott Pfeiffer Sándor, budapesti szocialistát kérte fel védőjéül; a jegyzőkönyvet Gallé Jenő dr. törvényszéki aljegyző vezette.

A beidézett 36 esküdt közül délelőtt 9 órára alig 25 jelent meg, úgy, hogy a hivatalszolgák már ekkor elkezdtek szaladgálni esküdtök után s féltiz volt, mikor a bíróság bevonult a terembe s kezdetét vette

az esküdtszék megalakítása.

Az elnök felolvasta a beidézett esküdtök névsorát. Nem jelentek meg: dr. Nick Alajos, Lincab Adolf, Grünhut Kálmán, Arnhold Nándor, Haksch Lajos, Beck Gyula, Majorossy Imre, Marton Sándor és Thurn Emil. Közöttük Grünhut elköltözött Pécsről, Marton meghalt s a többiek mind igazolták magukat, kivéve Hakschot és Thurnt, a kikért újból staféta szaladt, nehogy meg legyenek birságotva. Haksch meg is érkezett még elég jókor s ekkor a hiányzó helyére beválasztottak: Darányi Ferenc dr., Csukás Zoltán, Nádor Lajos Peterdi Ferenc, Stern Károly, Lengváry Lajos, Németh Gyula és Pollák Samu.

Az elnök ezek után kihirdette, hogy az igazolatlanul elmaradt Thurn Emilre 25 frt birságpénzt ró ki a bíróság, Thurn azonban szintén megjött, de már ekkor folyt az es-

Negyednap reggel végre megérkezett a várva várt levél. A fiatal asszony most maga sietett a levélhordó elé és elvéve a levelet visszavonult a mellékszobába annak olvasására.

Hangzott pedig a levél eképen:

»Tisztelt asszonyom!

Midőn három évvel ezelőtt menyasszony korában a fővárosba utazott rokonai látogatására, azt hittem meg kell örülnöm bánatomban, amit önnek az akkor irt levelekben tudtára is adtam. Akkor irigyeltem mindenkit, ki oly szerencsés volt önnel egy levegőt szivni, az ön közelében lenni és az ön szépségét bámulni. Mennyire megváltozott azóta az idő! Most örülök, hogy önt — legalább rövid időre — lerázhattam a nyakamról. Nem is képzelem, mily boldognak érzem magam! Tele tudóvel szivom magamba a tiszta friss levegőt, melyet ön nem tud leheletével megfertőzni. Mulasson jól és minél tovább; ha elfogy a pénze, írjon, majd én küldök másikat, csak haza ne jöjjön. Örülök, hogy megszabadultam e viperától...

Eddig olvasta az asszony, minden sornál halványabb lett, aztán ezer darabra széjjeltépte a levelet és — a legközelebbi gyorsvonnattal hazautazott.

Amíg a vasuti kocsiban ült, szörnyű kinokat kellett kiállani. Tehát az ő férje sem szereti többé, hűtlen lett hozzá. És nem is titkolja, ilyen levelet küldeni!

De aztán megvigasztalódott, mert hát az ő férje nem is sejt, hogy ő most már megérkezik; tehát hűtlenségen fogja kapni. De

küdtök kisorsolása, így az elnök nem fogadhatta el igazolását, hanem felhívta, hogy irásban adja be igazolását a rendbirság ellen.

Az esküdtök kisorsolása közben a vádlott visszavetette: Végh Lajost, Darányi Ferencet, Schapringer Gusztávot, Hegedüs Imrét, Ullmann M. Károlyt, Várady Ferencet, Kim Gáspárt, Littke Józsefet, Hillebrand Ferencet, ifj. Erreth Jánost, Seeh Károlyt és Oberhammer Antalt, kimerítvén visszavetési jogát már akkor, mikor még az ügyész csak hét esküdtet vetett vissza s elfogadva kilenc esküdt volt. A vádhatóság képviselője visszavetette: Csukás Zoltánt, Graumann Jánost, Böhm Manót, Jantay Gyulát, Cserta Antalt, Winter Károly és Madarász Istvánt.

Az esküdtszék e szerint a következő tagokból alakult meg: Záray Károly dr., Gyimóthy Gyula, Kornis Benő dr., ifj. Németh József, Nádor Lajos, Stern Károly, Kauffer Jenő, Haksch Lajos, Németh Gyula, Zsiga László, Nemes Vilmos dr. és Krasznay Miklós dr. Póttagokul kisorsoltattak: Lengváry Lajos és Pollák Soma.

Tíz óra után tíz perccel vette kezdetét a tárgyalás s az elnök kijelentette, hogy tárgyalás alá kerül az ügyészségnek sajtófeljelentése folytán a »Munkás«-ban 1898. szeptember 18-án megjelent 17-ik számában közölt »Gyász« című cikk miatt a btkv. 172-ik §-ának 2-ik bekezdésébe ütköző osztály elleni gyűlésre izgatás vétsége miatt indított sajtópör. Azután kivette az esküt az esküdtöktől s figyelmeztette úgy a vádlottat, mint a vádhatóság képviselőjét a törvény iránti tiszteletre és az egymás iránti illemre. Következett erre

a vádlott kihallgatása

az általános kérdésekre. Kósa József előadja, hogy pécsi születésű, 28 éves, nőtlen, róm. kath., betűszedő, jelenleg a Wessely és Horváth könyvnyomdájában dolgozik, büntetlen előéletű, sajtóvétségért még büntetve nem volt, vagyontalan, hadkötelezettség alatt nem áll.

Rákosi Imre dr. kir. alügyész ezután átadta a bíróságnak a vádlevelet, melyet Gallé jegyző olvas fel.

A vádlevél szerint az inkriminált cikk foglalkozván Erzsébet királyné halálával, a következőket mondja:

Szomorú jelensége ez a társadalomnak, mely átkos berendezésével gyilkosokat nevel, mert hisz a társadalom gyümölcse a gyilkos is. Továbbá:

hátha nem is lesz odahaza? Annál nagyobb lesz meglepetése, ha későn éjjel haza jön s otthon fogja találni az ő megcsalt, bánatos feleségét, ki sirva fog neki keserű szemrehányásokat tenni.

Ilyen gondolatok között ült a kocsiban és alig várta, hogy már haza érjen. A bizonytalanság kizozta leginkább. A gyorsvonnat is csigalassúsággal haladt ma szerinte; nagyon sokáig állt meg az egyes állomásokon.

Végre céljához közeledett: Szíve hangosan feldobogott: most már meg fogja tudni nemsokára a valót.

De ki írja le bámulatát, midőn a kocsiból kilépve, férje mosolyogva jött eléje e szavakkal:

— Isten hozott édesem! Hol vannak csomagjaid? Hordár! Vigye e csomagokat a kocsira ott balra. Jer angyalom!

Azzal megölelte, össze-vissza csókolta, a kocsihoz vezette, melybe könnyedén beemelte; aztán ő maga is mosolyogva melléje ült és szótlanul haza hajtattak.

Mikor otthon megérkeztek, hol a cselédség már szolgálatra készen várta urnőjét, a férj megfogta felesége kis kezét és bevezette a szobába. Aztán így szólott hozzá:

— Kedves kis feleségem némi felvilágosítással tartozom neked eljárásom felett.

Pár héttel ezelőtt egyik gyakorló orvos barátom — szép számú társaság előtt elmondotta, hogyan szokott ő a gyengébb nembeli

Burzsóák, ide figyeljétek! A gyilkos nem ismerte szüleit, amolyan eldobott fattyugyerek volt, a mely fajból ti százakat hoztok létre, hogy nyomorult kéjencségeteket kielégíthessétek; a lelenházban lett nevelve, a melyet ti állítottatok fel, hogy a proletár-nőket könnyebben elcsábíthassátok! A ti szörnyszülöttetek, a ti nevelésük, ti mutatjátok a példát, ti adtok alkalmat és okot a gyilkosságra. Ti terelitek az embert arra, hogy embertársának vérére ontsa.

Majd így folytatja:

És ti gyászoltok most, leborultok a porba, jajveszékeltetek. Képmutatók vagytok. A meggyilkolt királyné vére nem arra száll, ki a tettet elkövette, hanem ti reátok, a kikre már annyi vér tapad. A kenyeret kérő proletárokat golyó elé állítottátok, mert nem akartak rabolni, gyilkolni. Gyászoljatok csak! Gyászoljatok nem szívből jövő, mert a gyászban is csak hatalmatokat, gazdagságotokat, erkölcsi sülyedéseket mutatjátok. Helyetek a börtönben lenne, mert ti ösztönzitek az embert ily szörnnyű tette. Áldozatok a szerencsétlen királyné szobrára százazreket, de ne merjétek azt állítani, hogy a ti áldozatkésztségeitek eredménye ez. Gyászoljatok csak. Gyászoljatok erkölcsi sülyedéseknek tanuja, örökítétek meg ez örült tettet; az hirdetni fogja a jövő nemzedéknek dicső társadalmi berendezéseket.

Végül így aposztrofálja a burzsóá-társadalmat:

Burzsóák! A királyné temetése napján gondoltok-e arra, hogy a népnek rongyos a ruhája s a nagy gyásznapon számtalan proletárnak kenyér sem jut az asztalára! Ugyebár nem. Hogy is gondolnátok ti az éhezőkre, mikor majd a halotti tor álarca alatt magasztaljátok társadalmi rendszereteket, mely gyilkosokat nevel.

Ezek a kiemelkedő részei a cikknek, melyek — mint maga a teljes cikk egészében is — a királyné gyászos haláláért a társadalom középosztályát teszi felelőssé s az ellene való gyűlöletre izgatnak s ezért az 1898. december 3-án kelt vádlevelél vádat emel a cikk szerzője ellen izgatás vétségeért.

Elnök kérdésére vádlott előadja, hogy a vádlevelre való nyilatkozatát későbbre tartja fenn.

Erre a jegyző az inkriminált cikket egész terjedelmében felolvassa.

A vádlott beismeri, hogy a cikk szerzője

pacienzeivel elbánni. És állítása szerint azon eljárás még soha sem tévesztette el hatását.

A nőknek ugyanis, ha valami bajuk van, eleinte édes, könnyen bevehető orvosságot rendel. De ha a legtöbb esetben ez orvossággal soká huzódik a baj, nem akarnak a betegek meggyógyulni, akkor aztán hirtelen nagyon keserű, igen rossz ízű pilulákat ír — és az első pilula bevétele után már rendszeren meggyógyul a beteg.

— Nos hát — folytatja a férj nevetve — én is követtem orvos barátom eljárását és ime mindjárt első esetben is pompásan bevált a taktikája.

Három évvel ezelőtt menyasszony korodban szerelemtől áradozó leveleket írtam és te annál tovább maradtál. Ez volt az édes, könnyen bevehető gyógyszer, mely egészen eltevesztette hatását. Most három év után küldtem utana egy nagyon is keserű, igen rossz ízű pilulát és ime, ennek mindjárt megvolt a hatása.

De most jer, ülünk vac-orához, igen vacsorát készítetttem, mert biztosra vettem, hogy haza jössz.

A szép asszony lesütötte szemét és férje helyett ő pirult el. Aztán vacsorához ültek és mintha mi sem történt volna, jó étvágygyal fogya-ztatták a jóízű vacsorát.

Azóta a szép asszony nem kívánczik többé latogatába a lővárosba és utál minden néven nevezendő orvosságot.

Béni bácsi.

ő és a felelősséget azért elvállalja. Előadja továbbá, hogy a cikk megírására a következő körülmény indította: a királyné temetése előtti napon bement egy kávéházba, hogy megnézzék, kik vannak ott s mint gyászolják a burzsóá társadalom tagjai a királynét. És látott ott urakat, kiknek karján ott volt a gyászfátyol s így kártyáztak. Ez bántotta, hogy külsőleg mutatják a gyászt, de belsőleg nem érzik s ezért írta meg a cikket.

Elnök: Tudja-e, mi az a burzsóá?

Vádlott: Igenis, tudom. Nem az, a mi nek az ügyész a vádlevelben mondja; nem középosztály. Mert hisz a középosztályban az iparos, a kereskedő is benne foglaltatik, sőt maga az ügyész ur is.

Elnök: Ne az ügyész urról beszéljen, hanem mondja meg, mit ért burzsóá alatt?

Vádlott: A birtokos osztályt.

Elnök: Ön nincs meglegedve a mai társadalmi renddel?

Vádlott: Nem vagyok.

Elnök: Milyen társadalmi rendet csinálna hát ön?

Vádlott: Hogy ne koplaljon, a ki dolgozik.

Elnök: Hát maga koplal?

Vádlott: Most épen nem. De munkapangás idején éheznek a munkás.

Elnök: Hogy csinálna hát meg a maga társadalmi rendjét?

Vádlott: Én magam nem vagyok arra hivatva. Az a jövőnek kérdése és az összesség feladata.

Elnök: Ön a szeretet tanát vallja. Mért mondja mégis a birtokos osztályra mind ezeket?

Vádlott: Jogos felháborodásban írtam e cikket.

Elnök: A birtokos osztályt vádolja a proletár nők elcsábításával. Hat iparossegédek, munkások nem csábítanak el proletár nőket?

Vádlott: Igen; lehet. De azok műveletlenek. A mai társadalmi rendszer általában az oka mindennek.

Elnök: Nem talál ön abban izgatást, hogy a királyné halála miatt átkot kiált a birtokos osztályra s ha mind az igaz lenne, a mit ön cikkében állít, nem érdemelne-e meg a megvetést ez az osztály?

Vádlott: De megérdemelne.

Elnök: S ez önnek nem izgatás a gyűlöletre?

Vádlott: Izgatni nem izgattam.

Elnök: Nem ebből a célból írta hát a cikket?

Vádlott: Nem. Izgatni nem volt céлом.

Az elnöknek valóságos vádbeszédnek is beillő szigorú keresztkérdései után az esküdtek kérdeztek egyetmást a vádlottól.

Nemes Vilmos dr.: Mit ért a burzsóá alatt?

Vádlott: A vagyonos osztályt.

Nemes: Mi volt szándéka a cikkel?

Vádlott: Rosszul esett, a mit láttam s felháborodásban írtam a cikket, mert az illetők muzsikáltattak is.

Nádor Lajos: Hiszen a zene el volt tiltva.

Vádlott: A hol én voltam, ott volt zene.

Nádor: Hiszen maga is mulatni ment be a kávéházba?

Vádlott: Nem. Megnéztem, kik vannak ott. És nem is rendeltem semmit.

Nádor: Mily iskolákat végzett?

Vádlott: Hat elemi.

Nádor: Mióta szocialista érzelmű?

Vádlott: Mióta öntudatra ébredtem.

Kérdést intéztek még a vádlotthoz Kauf-fer Jenő dr. és ifj. Némethy József. S a vádlott elmondta, hogy nagy vagyonnal rendelkező egyéneket látott mulatni.

Ügyész: Hát megismerte őket?

Vádlott: Hogyne, hiszen pécsiek.

Ügyész: Lássá, ön is pécsi és én még sem ismertem.

Vádlott: Én sem az ügyész urat.

Pfeiffer Sándor kérdésére a vádlott előadja, hogy a szocialisták is gyászoltak; vendéglőjük üres volt s a gyászlobogót elsőnek tüzték ki az egyleti helyiségre.

Az iratokból felolvasni a felek semmit sem kívántak s Németh Gyula esküdt kérdésére az elnök konstataálta, hogy a »Munkás«-nak azt a számát, melyben az inkriminált cikk foglaltatik, megjelenése napján, 1898. szeptember 17-én este lefoglalták s 456 példányt koboztak el.

A bizonyítási eljárás ezzel véget ért s következett

a vádbeszéd.

Rákosi Imre dr. lendületes hangon, szónoki hévvel előadott beszédben azzal kezdi, hogy az ezer év óta álló magyar haza sok csapáson menvén keresztül, 1848-ban ismét belépett az európai nemzetek sorába. Széchenyi, Kossuth és Deák helyreállították Magyarországon a közszabadságokat; az egyenlőség, testvériség, szabadság hármasság eszméin felépítették a törvény előtti egyenlőséget és az egyéni szabadságot. Ezek az eszmék voltak alapjai a szocializmus világeszméjének is, de a szocializmus korshajtásai már ez eszmékkel ellenkeznek. Ilyen téveszméket hirdetnek a hiszékeny népek az izgatók s szolgálnak az anarchisták és kommunisták. A jogokat nekik is a burzsóá vitta ki s ők e burzsóát támadják. Ez iskolából került ki a vádlott, a ki szintén azt hiszi, hogy a társadalmi bajokért a burzsóá osztály felelős s az elleni gyűlöletre izgat cikkében is.

A cikk a társadalmi középosztályt teszi felelőssé a királyné meggyilkolásáért s nyilvánvaló a tendencia, hogy ellene izgat. S tekintve a gyászt, tekintve királynénk szomorú halálát, ez izgatás túllép a gyűlölet határára, boszura, torradalomra hív a középosztály ellen, kinek állítólagos bűnei okozták, hogy megszületett az az ember, ki a királynét meggyilkolta.

És kétszeresen nagy a vádlott bűne, mert ezt a műveletlen népek mondja; a népnek, a ki szintén imádta a királynét s a ki, ha bálványától, szeretettjétől megfosztják, nem elégszik meg a gyűlölettel, hanem megtorlást kíván venni azokon, kik veszteségét okozták. Ez elé a nép elé a királyné gyilkosaként állítja vádlott a burzsóá osztályt s cikke teljesen megfelel a btkv. 172. §-a 2-ik bekezdésében körülírt osztály elleni gyűlöletre való izgatás vétségének.

Nem üldözi a vádhatóság a szocializmust; sőt megvédi azt, mikor annak korcseszméi ellen fellép. Az igazi szocializmus dicső eszméje nevében kéri az esküdteket, hogy mondják ki vádlottra a vétkest.

A védbeszéd

következett erre. Pfeiffer Sándor higgadtan, sok helyen azonban gúnnyal keverve, adta elő a védbeszédet, mely erősen megkoncipiált védelem volt.

Azzal kezdte, hogy vádló és védő szerepet cseréltek. Eddig a vádló szokott a törvénynyel kezében vádolni s a védő az érzelmei hangján védeni s most megfordítva van. Ő magából a törvényből mutatja ki, hogy védeni nem követett el izgatást. Egy osztályt kell gyűlöletre izgatni a másik ellen nyilvánosan, még pedig egyenes felhívás útján.

Ezt kívánja a törvény s kimondta egy döntvényben a kuria is. Ez az egyenes felhívás hiányzik a vádlott cikkéből. Az izgatás és gyűlölet tere igen tág, ezért van ez a törvényben kimondva és a döntvényben elrendelve. Talleyrand azt mondja:

— Adjatok két sor írást bárkitől és annak alapján én azt akasztólára juttatom!

Az ügyész pedig bárkit izgatás vétségébe fogja a 172. paragrafus 2-ik bekezdése alapján!

A törvény nem szól középosztályról, még vagyonos osztályról sem. Az »osztály« alatt egy életközösség által egybekapcsolt embereket ért; így ügyvédek, birtokosok, munkások osztálya.

Tehát az egyenes felhívás hiányzik a cikkből; de osztály sincs benne megnevezve. A cikk egyedül a mai társadalomról szól s nem egy osztály ellen. S nem izgat se forradalomra, se boszura, mert hiszen törvényes feygyverekkel való küzdelemről beszél.

S hogy a mai társadalmi rendszer a hibás az anarchizmus és kommunizmus terjedésében, azt tudós emberek tudományos gyűléseken fejtegették s ismert budapesti ügyvédek és bírák jogi értekezleten tárgyalták s megírták. A mi nekik szabad, azt elmondani Kósa Józsefnek már nem szabad.

Kéri az esküdteket, hogy igaz meggyőződésük és törvény szerint ítéljenek s mondják ki, hogy a vádlott nem vétkes.

A hallgatóságnak — mely természetesen szociálistákból állt — tetszett a talpraesett védőbeszéd, melyre Rákosi Imre dr. reflektálván, e válasza Pfeiffer Sándor is replikázott.

A vádlott röviden előadta, hogy izgatni nem volt szándéka s ekkor az elnök tíz perc szünetet rendelt.

Szünet után az elnök összegezte az eljárás eredményét s feltevé a kérdőpontokat, az esküdtszék egynegyed egy órákor visszavonult ítélethozatalra.

Negyedóra mulva bevonultak az esküdtek s Krasznay Miklós dr. kihirdette az esküdtszék ítéletét. Szólt pedig

a verdikt

a következőleg:

1. kérdés: Vádlott-e az inkriminált cikk szerzője? — **1 igen, 11 nem.**

2. kérdés: Foglaltatik-e a cikkben osztály elleni gyűlöletre való izgatás? — **6 igen, 6 nem.**

3. kérdés: Vétkes-e a vádlott az osztály elleni gyűlöletre való izgatás vétségében? — **5 igen, 7 nem.**

E szerint az esküdtszék kimondta a nem vétkest a vádlottra, mely verdiktet a hallgatóság megéljenezte.

Erre a bíróság visszavonult s meghozta az ítéletet, mely szerint a vádlottat a vád alól felmentette s részére munkamulasztás címén 4 frtnak s a védő részére 15 forintnak megfizetésére az államkincstárt kötelezte.

A végtárgyalás háromnegyed egykor ért véget.

Hirek.

Pécs, 1899. február 3.

Rémes utazás.

Merénylet történt a közel vidéken egy kis vicinális vonaton, mely a világ legcsöndesebb kis vicinális, úgy, hogy bármely csiga fölbátorkodhatnék venni véle a távgyaloglás versenyt, ha ilyen céltalan sport-mulatságra rá tudná magát venni, pláne ilyen kellemetlen időben.

A dolog egyébként nem is okozott volna olyan nagy szenzációt, ha az utasok kedélye már előzőleg meg nem lett volna háborítva. Nevezetesen épen a kis masina indulása előtt, a váróteremben egy ismeretlen férfi, aki nagy bundába volt beleszavardva, azzal a vasuti történettel szórakoztatta az utra készülő kis társaságot, (akik voltak: egy kenőcsös vigéc, két csirkés asszony, a harangozó, egy számadó és egy urasági kis ispán, továbbá egy tollkereskedő, egy fiatal káplán és egy pécsi utas), hogy valahol Eszék felé rablók fogták el kétfelől a vonatot és belövéldöztek az ablakokon, oszt, ami pénz volt, mind elvitték. Ez a szép uti történet alaposan fölzigatta a társaságot úgy, hogy a tollas ur rögtön le is mondott volna a további utazásról, ha nem biztatja egymást a társaság, hogy lehetőleg egy kocsiba szállnak.

Utban levő embernek határozottan nem jó vasuti rémkalandokat beszélni és megállapodtak abban is, hogy mégis helyén lett volna azt a szemtelen idegent a bundából kiforgatni

és elverni. De már késő volt a jó szándék, a bundás utas eltűnt.

Ilyen izgatott hangulatban ült fel a kis vicinálisra a társaság. Két kis kocsira valóan voltak és igen barátságos összetartásban helyezkedtek el. A tisztelendő urnak volt csak kifogása az ellen, hogy a két csirkés asszony közé szoritották, de ezen könnyen segítettek, mert a tollas ur rögtön vállalkozott helycserére, annyival is inkább, mert — mint mondá — a derek asszonyokkal ugyanis üzletet óhajtana csinálni.

Ekközben megindult a kis masina. Szólt is, valami beteges, szomorú füttyülés hallatszott, nagyokat nyögött és kimozdulva a helyéről, ment a nagyvilágba. Állítólag az állomás-főnök urat és az összes alkalmazottakat tetten érték volna, mikor a kis vonatot a nekilödulásban az utolsó (vagyis a harmadik) kocsinak vetve magukat, segítettek volna, de ezt, míg a bírói esküt rá nem teszik a tanuk, rágalomnak fogjuk tartani.

Voltaképen mindezek a szokott és a vicinális utazás fűszerét képező dolgok nem is tartoznának ezen tudósításba, mert itt egy merényletről van szó, melyhez épen nem szükséges lerajzolni a vicinális idilli milliőt, melyet ugyanis elképzélhet kiki, akit már életében vicinális kis masina cipelt magával mérészen. De nem fölösleges még sem jelezni, hogy a társaság egyáltalában nem tudott szabadulni a rémes rablómese hatása alól és erről folyt a déta az uton. Mindenki tudott valami hasonló borzasztót. Még Savanyu Jóska neve is sorba került. Azt már a harangozó tudta, ismerte is a Jóska gyereket, de attól ő nem félt, ha . . .

— Nem félnék én, ha ü most mingyá benézne is itt a kocs ablakon . . .

Megrémülve néztek az utas társak a kovás-szürke ablakra és e pillanatban halálos rettegés tört ki az egész kis társaságon.

Mert löttek.

Valahol löttek. Rémes dörrenés hallatszott. Az ablaktábla is megrezzent, amely mögött ismét Savanyu Jóska fejét várták.

A tollas ur a legerősebb lélekjelentéket tanusította, amennyiben ő legörültebben ordított — segítségért.

A Jóska legény barátja, a harangozó föltépte az ajtót és az asszonyok sikoltoztak.

S ekközben a merényletnek még egy dörreje hallatszott kívülről.

— Sikoltva, bögve, ordítva rohantak az ajtónak.

— Ugorjunk le.

S szép csöndesen kezdtek egyenként leugrálni a vonatról, amikor egyszerre az ordításra egy hang kiabál messziről.

— Hej, hej! . . .

Arra fordulnak, hát látják, hogy a kis vicinális kalauza szalad a vonat után . . . A vállán a puska, a másik kezében — egy nagy nyul . . .

— Mit ordítanak maguk olyan nagyon? — kiáltott az utasokra.

— Hát maga lőtt?

— Az ám, leszálltam egy kicsit, mert ez a kövér nyul feküdt a közelben, hát lepuffantottam . . .

Restelkedve huzódtak föl az utasok a kocsikba, csak a harangozónak kellett egy kicsit gyorsabban szedni a lábát, míg elérte a kupéja ajtaját, mert a Jóska gyerek barátja kissé sánta volt . . .

A pécsi utas elbeszélése nyomán:

— Csi.

Napirend 1899. február hó 4-én.

Naptár: szombat, február 4. — Róm. kath.: József. — Prot.: József. — Görög-kel. (jan. 23.): Kelemen. — Zsidó: Sab. Mispat. — Nap két 7 óra 26 perckor; nyugszik 5 óra 4 perckor. — Hold két 2 óra 12 perckor éjjel; nyugszik 10 óra 56 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, havas eső várható.

Színház: »Lear király«, tragédia; E. Kovács Gyula utolsó vendégfőléptével.

Athleta-bál a Nemzeti Kaszinóban.
Veterán-bál a Scholtz vendéglőjében.
Polgári Kaszinó estélye saját helyiségében.
Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban.
A színházi műszaki személyzet bálja a Kulin vendéglőjében.
A pécsi Tornaegyesület választmányi ülése a Tornacsarnokban.

— (A pécsi dalárda estélye.)

Midőn a »Pécsi Dalárda« szerdai estéjén, Huber Károly »Ünnepi dalának« előadása alkalmával a következő — a dalban előforduló — szavakat hallottuk, hogy:

»Erdély, Magyarország
nagyszerű ünnepet ül,
a művészet szózatára
igazán most egyesül«

önkéntelen eszünkbe jutott, hogy a Vigadó tőszomszédságában a mi nemzeti színházunkban, Erdély egy kiváló művésze vendégszerpel és így e dal véletlenül igazán alkalmos volt; s midőn örök ifju dalárdánk hatalmas akkordjai e dalban elhangzottak, a farsangi kedv mellett, elkezdtünk a »Pécsi Dalárda« régi idejéről elmélkedni, s ekkor eszünkbe jutott, hogy dalárdánk akkor páratlan volt a pianók előadásában, mert értette a szellő légyságu akkordok érvényre juttatását. Mai dalárdánk — persze Hofferünk hangjával — hatalmas erővel rendelkezik, s erős reményünk van, hogy ha a dalároknak előadás alkalmával előnyösebb felállításával párosulva a pianók érvényre jutnak, mindenki örömmel fogja konstatálni, hogy a régi művészi »Pécsi Dalárda« redivivus est. Szuly solója a népdalban igen jó sikerült, s ha azt az alig észrevehető rezgést hangjában elhagyja, úgy kiváló solista válik belőle. Az éneket tánc követte hajnalig. Jelen voltak: Asztalos Nándorné, Csukás Zoltánné, Denk Józsefné, Eckhardt Antalné, Eötvös Gusztávné, Haksch Lajosné, Herendi Józsefné, Hergert Józsefné, Kadiss Tivadarné, Koharits Jánosné, Ludvig Karolyné, Mundy Miklósné, Milassin Imréné, Dr. Mendl Lajosné, Notter Jenőné, Reberics Imréné, Simon Jánosné, Salamon Józsefné, Sperl Vilmosné, Simacsek Alajosné, Szuly Jánosné, Szeibert Fülöpné, Taizs Józsefné, Wachauer Karolyné, Leányok: Asztalos Luizika, Bergman Böske, Eötvös Ilka, Gricman nővérek, Junek Paula, Koharics Mariska, Kosztolányi Nelli, Károly nővérek, Mendl Ella, Mestrics Giza, Marschal Mancsi, Németi Melanie, Nürnberger Mariska, Orf nővérek, Putzer nővérek, Remeschberger, Zseni, Reberics Gizi, Sperl Milike, Sóostó Margit, Schlesinger Aranka, Simon Luizika, Szigrist Anna, Szathmáry Katica, Verle Anuska.

— (A valpói egyház-kerület gyásza.)

Marsó Ede valpói plebános f. hó 1-én d. u. 5 órákor meghalt. Halála csendes volt, minden agonia nélkül. Mint a mécs, melyben megfogyatkozott az olaj, úgy aludt el. Szívujja — melyet a nyáron Nauheimban is orvosoltatott, — az utolsó napokban tüdőgyulladással is súlyosbítván, volt halálának okozója. Temetése ma volt nagy részét mellett. A 65 évet élt s még pár év előtt viruló egésznek örvendett lekipásztor csak két év előtt nyerte el Slavóniában Valpo plebániát, mely az egyházmegyében az első közé tartozik. Plebános volt Radikoven, Marjancen és Sljivosevcen. Mint született horvát, érzelmei és tetteinek nyilvánulásaiban a horvát szélsőkhöz tartozott; de a horvátok merész álmainak megvalósulását ő sem érthette meg. Mint horvát költő ismertté tette nevét Horvátországban s mint előkelő megjelenésű, finom társalgó pap nagy népszerűségnek örvendett hazájában. Nyugodjék békében.

— (Jelmez-estély.)

A szigetvári jótékony nőegylet jelmez-estélyéről tudósítónk a következőket írja: Az »Olvasó-egylet« fényesen kivilágított termeiben csak úgy sürgött-forgott a közönség, bámulva a szebbnél-szebb jelmezeket. Csak a Jótékony Nőegylet ügyes vezetőségének köszönhető az az elért nagy

siker és hogy városunk minden rétege vallás-különbség nélkül képviselve volt. Az idő ugyan nem igen kedvezett, mert csak ugy szakadt az eső, de egyszerre tudja tisztelt Szerkesztő uram, mintha az angyalok tisztelt vették volna, hogy itt ma jelmez-estély van, elzárták az eső csatornáját s helyette párnájukat szakították ki, melyből a fehér hó szép csendes hullott alá. A teremben ugyan nem igen törődünk a hóval, mert oda be nem jöhet, de bizony csalódtunk, mert uramfia egyszerre csak köztünk forgolódott mégis a »Hó« Salamon Ilka képében. Megjédtek erre azok az ártatlan virágszájak, hogy ők most elfagynak, mert nem szokták meg ezt a klímát, de a rájuk tapadó sóvárgó sok szemtől melegséget kaptak és még jobban kivirultak. Igazán szép csokrot lehetett volna összekötni és nem bántam volna, ha akármelyiket tüzhetem ki, de azt hiszem, tisztelt Szerkesztő ur sem, mert volt itt »Margaretha« (Babocsai Mariska), »Alma-virág« (Capek Ilona), »Napraforgó« (özü. Szegi Istvánné Gy.-Mellék), »Pipacs« (Kosztankó nőv., Ortner Mariska Pécs) és »Vadrózsák« (Tursich Tera és Farkas Mariska). De nem csoda, hogy oly szép virágok nyíltak itt, midőn a »Kertészleány« (Zemanek Azalea N.-Dobsza) maga is oly csinos és kedves volt. Csinosította azt a szép virágoskert az a fürgé, eleven »Mókus« (Durai Ilus), kit a vadászok egész raja vett körül és szerették volna zsákmányul ejteni. Hirlapokat is olcsón olvashattunk, mert folyton köztünk forgott az »Élő hirlap« (Maurer Amália). Aki pedig egy nagy világkörűli utat akart tenni, az pláne sokat takarított, mert minden szebb vidéket, nagyobb várost megláthatott azokon a csinos »Ansichtskártyákon« (Kozáry Milka és Herceg Mariska), melyeken az ő és újvilág remek alkotásai szemlélhetővé voltak téve. De nemcsak a városokat láttuk ám, hanem a benne lakókat is és olyan szépen megláttuk egymás mellett a különböző nemzetek képviselői, a »Tiroli nő« (Strinovic Eleonora K.-Hárságy), a »Spanyol serpentin-táncosnő« (Braunstein Ilona), az »Orosz nő« (Oscodál Jánosné), az »Oláh nő« (Varga Sándorné) és a »Spanyol parasztlány« (Landgraff Milli Pécs). A »cigányok« (Rupp Ferencné és Dóri Istvánné Pécs) sem hiányoztak, kik eredeti alakításukkal és az igazi típus élénk varázsolása által élénk tetszést arattak. A »Bébé« (Salamon Juci) is feltűnt az ő esőgőjével és éles hangu sipjával, ki ezen instrumentum használata által élénk derűtséget keltett és sok anyának emlékezetébe hozta az otthon lévő jó kis bábékat. Jókai azt mondta »a ki a szívet a homlokán hordja«, de megcáfolta ezt ez alkalommal Udvarny Irma, ki a szívet a ruháján hordta, nagyon jó lány lehet, mert igen sok szíve volt, csak az a kérdés, most nem e rabolt el valaki egyet . . . de az igazit. Méltó feltűnést keletett a »Jótkönyv Nőegylet« elnöknője, ki hű természetességgel »Stuart Máriát« ábrázolta. Dominók voltak: dr. Raksányi Árpádné és Hönig Gyulané (Péterfa). De meg is feledkezem a mi kedves és csinos »Tengerészünkről« (Zemanek Aranka N.-Dobsza), ki igazán nagyon sokban felkeltené az utazási vágyat, ha tudnák, hogy azon a hajón ily elragadó teremterek teljesítik a szolgálatot. Vig mulatozás közben ezután örömmel néztünk a derült »Csillagos égre« (özü. Chohánné), melyen feltűnt a tavasz hirdetője, a szép »Fecske madár« (Bohár Józsa Somodor) és megjelent az »Éj királynője« is (özü. Znamenak Lajosné). Szóval mindenből kijutott a részünk, láttunk és élveztünk. Folyt a tánc oly vig kedély hangulat mellett egész reggelig, úgy, hogy mindenki egy jól sikerült táncestély emlékével gazdagodva távozott e helyről.

— (A holnapi est.) Olyan fényes farsangi est nem lesz több az idén, mint a holnapi. Hiszen holnap (szombaton) nem kevesebb mint öt mulatság lesz, melyeket mind oly egyesület rendez, melynek mulatságai mindenkori jól sikerültek és fényesek szoktak lenni. Elsősorban holnap lesz a pécsi *Athletikai Club*

bálja a Nemzeti Kaszinóban; azután a *Polgári Casino* rendez estélyt saját helyiségében; holnap lesz a veteránok bálja a Scholz-sörházban, a vasuti műhelymunkások bálja a Kulin vendéglőben.

— (A katona zenekarunk) vasárnap déli sétahangversenyének műsora: 1. »Üdv Ferenc József« (uj) induló Preuss Th.-tól. 2. »Mydas király« vig opera nyitánya Eilenberg-től. 3. »Boi, asszony és dal«, keringő Strauss Jánostól. 4. Kar és befejező rész a Hunyady László operából Erkeltől. 5. Helyőrségi kivonulás, egyveleg Friedrich-től. 6. »Távol« lengyelke Hüttl-től.

— (Megmarta a veszett macska.) Tegnap délután 4 órakor Györkö Ilona, somogyi leányt, a ki mindkét szemére vak, megmarta a saját macskája, mely veszett volt. A szegény teremést a lábán marta össze a veszett állat, melyet a házbéliek agyonverték. Német Vilmos járási állatorvos a macskán a veszetség tüneteit konstataálta s ezért a megmarta leányt felviszik a budapesti Pasteur-intézetbe.

— (Thea-uzsonna.) A pécsi jótkönyv nőegylet tegnap ismét igen jól sikerült thea-uzsonnát tartott saját helyiségében. A rendezőseget elismerés illeti meg, hogy B. Csik Irént megnyerte a műsorban szereplőnek, mert a közönség az általa előadott dalokban valódi igaz élvezetet talált. Horváth István felolvasása is hozzájárult a műsor hatásához, mely után következett a tánc. Az uzsonnán ott voltak a következő asszonyok: dr. Angyal Béláné, dr. Angyal Pálné, Balogh Károlyné, özü. Bedő Imréné, dr. Cser Elekné, Denk Lajosné, Duka Achillné, Eizer Jánosné, Eckensberger Györgyné, Fekete Mihályné, dr. Friedl Károlyné, Haideker Antalné, Jeszenszky Tódorné, Kirchmayer Józsefné, Littke Józsefné, Molnar Kalmánné, özü. Müllherr Ferencné, Opris Péterné, Pilch Antalné, Röck Gyulané, dr. Seeh Károlyné, Szilágyi Józsefné, Szily Jánosné, Szeitric Antalne, Schönherr Mihályné, Sável Kalmánné, Szieberth Nándorné, Stern Károlyné, dr. Stein Henrikné, Szinkovics Károlyné, Scholtz Gyulané, Szautter Gusztávné, Vasváry Györgyné és Zsiga Lászlóné. Leányok: Angyal Ella, Bedő Mici, Duka Mileva, Eizer Ilona, Eckensberger nővérek, Fekete Irma, Jeszenszky Irén, Mülher nővérek, Németh Mici, Opris Angela, Örley Flóra, Polgár Blanka, Pilch Böske, Röck Janka, Sey nővérek, Schultz Martha, Szily Terka, Sziebert nővérek, Trixler Aranka, Vasváry nővérek és Zsiga Gizi.

— (Halálozások.) Özvegy Scheibner Józsefné szül. Kammerer Jozefin, Kémesen életének 74-ik évében, ma reggel meghalt. Holtteste vasárnap délután 1 órakor lesz Kémesről Mária-Gyűdre szállítva és ott örök nyugalomra helyezve. — Rathbauer Károly, életének 16-ik évében, ma éjjel meghalt Bányatelepen. Hült tetemeit vasárnap délután 3 órakor Pécsre hozzák és a budaikülvárosi temetőben temetik el. Az engesztelő misét folyó hó 6-án tartják lelkiüdvéért a bányatelepi templomban.

— (Hadastyán bál.) A baranya-megyei »Katona Hadastyán« betegsegélyző egyesületnek bálja a Scholtz sörcsarnokban igen jól sikerült. Jelenvoltak, asszonyok: Szingstein Jánosné, Oberritter Jánosné, Ritzl Jánosné, Fábian Józsefné, Laky Jánosné, ifj. Fábian Józsefné, Mandl Sándorné, Horváth Mihályné, Maté Mátyásné, Hecht Dávidné, Hitting N.-né Bauer Adámné. Geigang Jánosné, Maurer Béláné, Szilcl Józsefné, Sabb Györgyné, János Gaborné, Juva Györgyné, Wagner Lajosné, Mikó Józsefné, Konrad Gyulané, Braun Józsefné. Leányok: Oberritter Mariska, Wagner Ágnes, Kasza Juliska, Horvátics Tercsi, Szatur Teréz, Szelig Juliska (Szigetvár), Szatur Mariska, Benedek N., Éder Erzsébet, Strausz Margit (Német-Bóly), Maul Mariska, Klein Verona, Tex Mariska, Mór Magdolna (Üszögh), Veigang Anna, Veigang Mariska, Vacht Erzsé, Tengler Erzsébet, Vusits Vilma, Ács Erzsébet,

Berkes Juliska, Inhof Mariska, König Teréz. Ezen alkalommal föllülfizettek: Oberritter Mariska 3 frt. Disztl József (Villány) 3 frt. Mayerhoffer András 2 frt 50 kr. Jovisics Mihály 2 frt 10 kr. Baumler György 2 frt, Szingstein János, Mandel Sándor, Mikó József, Hoffmann József, Dzelics Ferenc 1—1 frt, János Gábor 80 kr. Megyeri János 60 kr. Steinhof József, Klemert Gyula, Jehm János; Rittberger Gyula (Üszögh), Zehn Jánosné, Vidoborics János, Ritzl János 50—50 kr. Sasváry Béláné, Vranics György 40—40 kr. Vocind Sándor 10 kr. N. N. 2 frt.

Az első négyest 48 pár táncolta s a confetti és serpentin-háboru igen sikerült volt. A rendezőség, úgy a választmány a föllülfizetőknek, valamint a közönségnek ez uton nyilvánítja köszönetét.

— (Zsidókérdés a mohácsi kaszinóban.) A mohácsi kaszinó közgyűlése óta a zsidó tagok tüntetőleg távol tartják magukat az egyleti helyiség látogatásától. Ugy látszik, a mint azt Dr. Flesch rabbi multkori levelében is kijelentette, be akarják várni az »Alkotmány«-nak visszarendelését. Erre azonban kevés a kilátás, most a mióta az »Alkotmány« jár, általában bebizonyult, hogy az egyleti életben semmiféle változás be nem állott, s így a zsidók vallásbeli érzékenységükre alapított pusztá következetességből is előbb utóbb kiválnak az egyesületből. Miután azonban 20—30 tag kiválása az egylet anyagi létét ingatná meg, a mohácsi járás katolikus papjai között, mint értesülünk, mozgalom indult meg, hogy a zsidók kilépése esetén tömegesen beiratkozzanak a kaszinó tagjaiul, hogy ez által egyfelől kipótolják az egylet anyagi veszteségét, másfelől pedig biztosítsák annak további fenmaradását.

— (Az emberirtó.) Január 19-én Nagyváty mindig teli korcsmájában bőven fogott a geberdusz, mely utóvégre is összekülvözésbe hozta a nemes nedű imádóit, úgy hogy Imrő Sándor kiszolgált katona a még be nem rukkolt Fabi Antal fején próbálta ki az új korcsmáros tüvegeinek tartósságát, mi az Anti fején tetemes folytonossági hiányokat eszközölt, úgy, hogy dolgot adott azok bevarrása a doktornak, ki, ha a sok vérvesztés mellé üszök allana be, rossz véget is jósolt a veszekedésnek. Így megy ez, nagyobb dicsőségére a mérget áruló kormányának, mely hathatósabb felügyelet alá foghatná az emberirtó szeszt áruló helyiségeket, hogy ne fogyatkozzanak az adózó fogyasztók és az emberirtónak mohó élvezői.

— (Virágos meggyfa Pál napján.) Aligha találunk ama bizonyos öreg emberekből, kik ilyet láttak volna valaha. Pál fordulásának hetében, a nagyvátyi szőlőhegyen teljesen védetlen helyen más, kopasz meggyfák szomszédságában egy meggyfa szépen kihajtott, zöld levelekkel ékeskedő 3—4 ctméter hosszú új hajtásokat bimbókkal s nyílt virágokkal megrakottan hozott s szép fehér és zöld színben pompázott, akár csak áprilisban. Hire futott nagyhamar és a sok kíváncsi néző lépte, hordta a ritka ujságot.

A tavasz más tünetényei sem hiányoznak. Kása virág (Primula veris) már január 11-én bőven hajtott s hóvirág is van elég. Szalonkákát párosával is találunk és a seregyék nagy csapatokban röpködnek. Ez a tavasz a télben. Csakhogy majd tél ne legyen a tavaszban.

— (Ismét bányaszerencsétlenség.) Lapunk legutóbbi számában is irtunk egy bányaszerencsétlenségről s ma ismét újabb ily szerencsétlenséget kell hirül adnunk. Tribunner Antal vajár ennek az újabb szerencsétlenségnek az áldozata, a ki tegnapelőtt a vasasi Thomen-akna első szintjében a 11-ik számú széntelep feltörésénél szerencsétlenül járt. A repesztő löveg a gyújtó zsinag által meggyuladván, bányalégrobbanás állt be s a szegény bányász súlyosan összeégett. A vizsgálatot a szerencsétlenség ügyében Trixler

Rudolf dr. járásorvos közbejöttével *Forray Valér* tb. főszolgabíró vezeti.

— (**Állat az emberben.**) *Juristics* Mihály, szigetkülvárosi lakos azt a panaszt tette a rendőrségnél, hogy nyolcéves kis leányát egy szatócshaltos aljas vágyai kielégítésére használta fel. Mikor a leányt az anyja a boltba küldte, a boltos becsalta szobájába, száját betömte s így követte el rajta az aljas merényletet, minek következtében a kis leány beteg lett s most a városi kórházban ápolják. A rendőrség az ügyben megindította a vizsgálatot.

— (**Névmagyarosítás.**) Kiskoru *Rosenfeld* Mór m. á. v. hivatalnok-gyakornok pécsi lakos vezetéknévének »Róna«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (**Hivataliszolgák bálja.**) A városi, megyei és közhivatali hivataliszolgák tegnapelőtt este igen sikerült bált rendeztek a Scholtz-sörészarnokban. A mulatságon megjelentek többen a hivatalnoki karból is; így: *Kaffka* József posta és táviratőrnök, *Klekner* Alajos posta és távirat s.-titkár, *Tróber* Aladár dr. főjegyző, több postatiszt, a törvényszéki jegyzők, mérnökök és megyei tisztviselők. A mulatságon a négyeseket 80 pár táncolta, a termék tele voltak s a jókedv benyulott a kora reggeli órákig, mikor is a pompásan sikerült bál véget ért.

— (**Vasutasok bálja.**) A vasuti alisztek tegnap este igen sikerült táncestélyt rendeztek a Vigadó összes termeiben. A táncestély védnöke *Wolleszky* Károlyné, az állomásfőnök neje volt s a rendezőség mindent elkövetett, hogy a mulatságon megjelent sok szép asszony és leány jól találja magát az estélyen. És ez sikerült is, mert a mulatság a hajnali órákig eltartott a legvidámabb jókedv mellett.

— (**Rózsaszínű rovat.**) Általános a panasz, hogy a mai fiatal emberek csak nagynehezen szánják magukat arra, hogy Hymen rózsaláncait a nyakukba öltsek. A tizenkilencedik század végén szélteben tartja magát az a hiedelem, hogy a fiatal emberek, szakítva az elődök tisztaság-család-alapítási bajlamával, inkább szeretnek magánosan áthajókázni az élet tengerén. Ujra bebizonyosodott, hogy a házasság ellenségeinek nincsen igazuk. És még egyéb is. Az, hogy Magyarország még mindig ama boldog hon, a hol az embereknek van kedvük a házasulásra. Erre vonatkozólag az Országos statisztikai hivatal havi füzetében a következőket mondja: Magyarországon a múlt esztendőben összesen 133.484 házasságot kötöttek, 2500-zal többet, mint a megelőző 1897. évben, úgy hogy ezer lélekre átlagosan 8 házasság esett, a mely arányszám, ha a múlt évtizedekhez képest csökkenést mutat is, még mindig az első közt van Európában. Legnagyobb volt a házasságok száma februárban és novemberben, e két hónap majdnem egyenlő számmal szerepelt a múlt évben; mindkét hónapban 2600-on fölül volt a létrejött házasságok száma. Legkevesebb házasságot, 2387-et kötöttek március és áprilisban. December hónapban vegyes házasság volt 879, az összes házasságok 15 százaléka. A keresztény-zsidó házasságok száma 29, ebből 14 eseiben keresztény nőlegény vett el zsidó menyasszonyt, 15 esetben pedig keresztény menyasszony lépett zsidó nőlegényvel házasságra. Ezenkívül két esetben felekezeten kívüli nőlegény vett el zsidó menyasszonyt. A születendő gyermekek vallása iránt 156 esetben jött létre megegyezés, az összes vegyes házasságok 18 százalékában, még pedig az esetek többségében az anya vallásának javára. A legtöbb megegyezés számszerint 71, a református vallásnak kedvez. A 29 keresztény-zsidó házasság közül 9 esetben jött létre ilyen megegyezés; ezek közül 8 a keresztény, 1 pedig a zsidó fél vallásának a javára.

— (**Házibálak.**) Tegnapelőtt este igen jól sikerült házibál volt *Szabó* Sandornak a

»Petőfihez« címzett malom-utcai vendéglőjében. Kint az Uj-sörgyárban is volt házibál, mely a kedvezőtlen idő dacára is szintén szépen sikerült.

— (**Az elegáns férfivilág divatja.**) Londonban a következőképen öltözködik most az elegáns világfi: inget szerb vászonszerű fehér vagy ugyanolyan színű harántsvokkal ellátott szürkés anyagból készített, puha, redőzött mellrészszel. Estélyeken keményített vagy sima plasztont is használ. A gallér középmagas, elől csaknem zárt s másfél centiméterrel magasabb, mint hátul. A kézelő rövid s láncgombokkal van ellátva. A zsebkendő kicsi, keskeny s diszkrét, apró színes kockás vagy pedig fehér beleszőtt mintázatokkal van ellátva. Az illatszert: *Violette au Tzar* vagy *Crab Apple*. A nyakkendő: széles Napoleon-forma s schottisch-szővet vagy világos, csikos, nehéz, sötét alapu selyem. Este fekete duchesse-csokor, nyakelőrészszel. A kalap fekete, kemény, magas, teteje kicsi, lapos, karimája keskeny és ives. A cylinder magas, kissé kerek, karimája nem olyan széles, mint azelőtt. Az alacsony párisi cylinder is kedvelt. A cipő fekete chevreaux vagy lak, elől kissé szegletes, A keztyű szürke. A ruhák színe olajzöld s mindenféle szürke. A redingót a legkedveltebb. Széles kihajlású reverssel, harangalaku szabással, szűk ujjakkal viselik s leginkább bolyhos puha himalája-szővetből készítik. Este fekete nadrággal s fehér gyapju- vagy piké-mellénnyel, színhabban vagy az utcán szürke nadrággal s magas, sötét mellénnyel hordják. A mellény különben mindig egészen magas s egysor gombos. Így öltözködnek ma már az egész divatos világban.

— (**A tigrisbőrbe bujt asszony.**) Egy new-yorki előkelő nagyvilági hölgy a minap merész ujtást mutatott be a divat terén. A lady ugyanis, az angol opera egyik előadásán egy remekül kidolgozott tigrisbőrből készült színházi belépőben jelent meg pályában. És azt írják, hogy nem is olyan rossz szul festett benne. A tigris feje, mint selyemmel kibélelt meleg kapison szerepelt s pompás keretet képezett a szép asszony arcához. Mindazonáltal nem hiszszük, hogy ez a divat minálunk is hamar elterjed.

— (**Klub-estély.**) A pécsi Bicycle-Club tegnap tartotta estélyét a Pannonia-kávéházban levő külön helyiségében. Az estélyen igen sokan vettek részt s élvezettel hallgatták végig *Greksa* Kázmér dr. főgimnáziumi tanárnak turisztikai felolvasását, majd a »Windsori vig nők« opera nyitányát, melyet *Girardi* József, *Hoff* Richárd, *Maléter* László, *Niedermayer* János, *Ruh* Ernő és *Wallerstein* Bódog dr. adtak elő.

— (**A pécsi Torna-Egyesület.**) Holnap (szombaton) választmányi ülést tart, melyen az egyesület elnökét és alelnökét választják meg. Ugyanis *Trebitz* Ottó eddigi elnök leköszönt elnöki tisztéről, mit az egyesület sajnálatos vett tudomásul s tizenhárom évi elnöki működése alatt szerzett érdemei elismerésül tiszteletbeli tagjává választotta. Ugyane közgyűlés *Kohn* Benőt és *Pick* Bélát jegyzőknek, *Löwinger* Hermannt és *Fischer* Gyulát pénztárosoknak, *Steiner* Antalt és *Staub* Imrét szertárnokoknak, *Hemmerich* Károly tornatanárt és *Kohn* Ármint művezetőnek választotta meg. Választmányi tagok lettek *Breuer* Simon, *Goldberger* Kálmán és *Wéber* Károly.

— (**Ipartestületi bál Villányon.**) Villány derék iparosai e hó 1-én (szerdán) tartották meg a szokásos farsangi báljukat a »Worlicsek«-féle szálloda helyiségében. A bálion Villány és környéke iparosai voltak jelen, és igen jól mulattak a mohácsi első cigány banda mellett. A négyest 20 pár táncolta. A mulatság csak a késő reggeli órákban ért véget.

— (**A lakodalom vége.**) London közelében az átkozott pénz nagy bajt okozott egy fiatal házaspárnak. *Vincent* Eduárd, a ki becsületes cipész-mesterember, már rég-

óta szerette *Nelson* Ellen kisasszonyt, a ki szabónő volt a brit metropolis külső városrészeinek egyikében. Végre megérkezett a nap, melyen a szerelmesek egymáséi lehettek. Megvolt az esküvő és a vendégek lakomára gyűltek össze egy kis korcsmában. Vendég volt bőven és ugyancsak hozzáláttak a jó étel és ital fogyasztásához. Mindenki vidám volt, mindenki mulatott, míg végre a fiatal férj és az após összeszólközött azon, kinek kell a vacsora árát megfizetnie. A férj azt mondotta, hogy a költség felét az apósnek kell megfizetnie. De hiába beszélt, mert az após kijelentette, hogy erre nem kötelezte magát és nem is fizet semmit. Szót szó követett és nemsokára kitört a háborúság. A korcsmáros megijedt. Rendőrökért küldött. A rendőrök megérkeztek és az izgatott embereket lecsillapítani igyekeztek és fáradozásukat siker koronázta. A vő és az após 'elérzékenyülve egymás nyakába borult és mind a kettő a felét fizette a számlának. E kis intermezzo után ismét asztalhoz ültek a vendégek és visszatért a régi jókedv. Zenészeket hoztattak, vigan táncoltak és még vigabban ittak. De ivás közben ismét kitört a háború, de az após és a vő ezuttal egy táborban harcolt. A korcsmáros ellen fordult a haragjuk, a ki állítólag többet számított, mint a mennyit szabad lett volna. Nemsokára üvegek, poharak, székek röpöködtek a teremben. A rendőrség ismét kivonult és a lakodalomnak az lett vége, hogy az egész lakodalmas menetet bekísérték a rendőrséghez, a hol az egész éjjel eltöltenie kellett. A fiatal házaspár nem nagyon örült annak, hogy a börtönben kellett — a nászéjt átvirrasztania.

— (**A pécsi munkásképző egyetben**) tegnap este *Szabó* József tartott felolvasást, bírálva a *Völgyi* K. által kiadott »Néhány őszinte szó a szocializmusról« című röpiratot. Előzetesen *Pfeiffer* Sandornak, a budapesti szocialisták egyik vezetőjének a felolvasása volt hirdetve. *Pfeiffer* tegnap az esti vonattal meg is érkezett Pécsre, hanem mivel az egyesület vezetősége attól tartott, hogy felolvasását a rendőrség úgy se engedné meg, már előre értesítették közönségüket a felolvasás megváltozásáról s így *Pfeiffer* is mint egyszerű hallgató vett részt a felolvasó-estélyen.

— (**Táncestély Bányatelepen.**) Kedélyes mulatság volt február elsején Bányatelepen. Néhány életrelvő fiatal embernek eszébe jutott, hogy a farsangból ő nekik is ki kellene venni a részüket. Nehéz dolog volt a sok mindenféle apróságról gondoskodni, mi egy mulatságnak elmulaszthatatlan kelleke. De a buzgó rendezőség, élen *Zdrahal* Ferenc állomásfőnökkel, ugylátszik nem ismert fáradságot s megteremtette az estélyt, mely egy se-reg bájos leány és asszony előtt lesz talán hosszú időre emlékezetes, igénytelen, egyszerű kis mulatság volt külsőleg, de célját elérte, mert a mulatni vágyók épen e körülmények folytán teljesen fesztelenül ádozhattak a tánc boidogító örömeinek. Tudósítónknak a következőket sikerült feljegyezni a jelen voltak közül: Asszonyok: *Sztraka* Ferencné (Szabolcs), *Gianone* Virgílné, *Ocvirk* Edéné, özv. *Farkas* Jánosné, *Vizer* Endrené, *Neuber* Ernőné, *Zdrahal* Ferencné, *Haffner* Vilmosné, *Csermák* Alajosné, *Kosztela* Jánosné (Somogy), *Schmidt* Boldizsárné, *Jakobovitsné* Orf Riza (Somogy), *Herfurt* Antalné, *Glancer* Gyuláné, *Kosztér* Károlyné (Pécs), *Novák* Antalné. Leányok: *Sztraka* Gabriella (Szabolcs), *Belházy* Vilma (Budapest), *Handverk* nővérek (Szabolcs), *Török* Irma (M. Boly), *Schmidt* Irmuska, *Haffner* Irma és *Margit*, *Hentz* Aranka (Pécs), *Kosztér* nővérek (Pécs), *Novák* Iika, *Farkas* Krisztina, *Stélánovics* Kata, *Herfurt* Ella, báró *Schenk* Margit' *Derlik* Paula (Pécs), *Weltrubszky* Guszta (Pécs), *Neuber* Mici.

— (**A mészáros legény és a borju.**) Egy tagbaszakadt erős fiatal mészáros legényt citálták ma a rendőrkapitány elé, azon váddal, hogy az izmos bikaölő legény a

napokban egy borju megrendszabályozásán próbálta ki az erejét a nyílt utcán. A legény úgy összeverte a borjut az utca megbotránkozására, hogy az istenadta pára összerogyott.

— No, hát hallja a vádat, mi dolog ez? szólítja a kapitány a legényt.

— Nem vagyok hibás, — aszondja.

— Nem-e? Hát tán a borju volt a hibás?

Indulatosan felelt a legény:

— Nem ment se előre, se hátra, az Istenért se. Hát megváltam.

— Ez nem ok a kinzásra

Erre fölkapja a fejét és mondja:

— Csak nem hagyom magam egy bornyutul szekérozni...

Sajnos, a borju nem volt jelen, mert az — bizonyosan okosabb feleletet adott volna. Elitelték a kinzóját egy napi áristomra.

— **(Élve eltemetve.)** Az amerikai könnyelmű orvosi kezelésnek és felületes vizsgálatnak csaknem áldozatul esett Kansas állam Donge City nevű városában egy John Clark nevű szegény ember. Ebben az államban ugyanis az orvosok annyira felelősség nélkül működnek, hogy gyakorta elegendőnek tartják az egyszerű bejelentést egy halotti bizonyítvány kiállítására. Így történt ez a szerencsétlen Clarkkal is, a kit annak rendje és módja szerint koporsóba tettek és elhantoltak. Clark egy barátjának azonban lelkiismereti furdalása támadt, és nem nyugodott addig, míg hozzátartozói a sir exhumálását nem kérelmezték. Így történt, hogy mikor két nap múltán felbontták a sirt, Clarkot a koporsóban megfordulva találták és hosszas dörzsölés után magához is tért. Clark elmondta, hogy ő teljes tudatával birt a temetése alatt végbe ment dolgoknak, de képtelen volt megmozdulni, avagy egy hangot is kiadni s ekkép eltemetését megakadályozni. Ez esetből kifolyólag valószínű, hogy Kansas államban is szigorubb törvények fognak életbe lépni a halottvizsgálatra vonatkozólag.

— **(A legszebb ékesszólásnál is szebben beszél a tett.)** Haldek fővárosi nagykereskedő most megjelent árjegyzékének néhány oldalát töltik meg hazánk legnagyobb és leghiresebb gazdáinak elismerő nyilatkozatai, melyek bizonyítják, hogy a Haldek cég, úgy mint eddig, az elmúlt évben is szem előtt tartotta azt az elvet, hogy a legszebb ékesszólásnál is szebben beszél a tett.

— **(A Gil Blas mégis él.)** Nem, nem halt meg a Gil Blas, ez a híres francia újság. Kár volt elismerni, ezennel mi is visszavonjuk azt a néhány megjegyzést, melylyel utolsó útjára elkisértük. Egy új részvénytársaság megvette a régítől a Gil Blast, és tovább folytatja; egy napig se szünetel a munka. Már február 25-ikén részvénytársasági gyűlés is van, a melynek napirendje: az alapszabályok módosítása és — a tőkegyarapítása. Ez utóbbi kissé gyanus.

— **(Statisztika a rendőrségnél.)** A folyó év eleje óta a rendőrség az országos statisztikai hivatal rendeletére statisztikát köteles vezetni az összes bűnesetekről, amelyek nála előfordulnak s különösen az ellopott holmik becsértékéről. Az új rendet most hozták be a hivatalokba, természetesen minden új erő alkalmazása nélkül. Ily módon lassankint tökéletes aktagyárrá változik a rendőrség, mert ugyanazon emberek kötelesek a különben szükséges adatok készítésével, akiknek voltaképeni hivatásuk a tolvajok, rablók és gyilkosok üldözése volna.

— **(Nők gyűlése)** volt a minap Párisban. A francia nők nemzeti egyesülete, amely egy év óta áll fenn, megvitatta a nőkérdést. Mangerut Marie asszony, az első szónok, hangoztatta, hogy az egyesület föl akarja virágoztatni a hazát minden erkölcsi eszközzel, amelylyel a nők rendelkeznek. Főszólitotta a gondos anyákat, hogy jó és derek polgárokat adjanak a hazának az elcsenevészedett, tehetetlen nemzedék helyett. Védjék meg az

uj nemzedéket a kívülről jövő káros befolyásoktól. Oddo asszony kikelt a kamara ellen, amely ötven ülést vesztegetett a Dreyfus-ügyre, de nem törődik a nők érdekével. Az ifjúságot lehetőleg meg kell óvni az improduktív munkától. Elég a diplomás ember. Kereskedőket, gyárosokat kell nevelni. — Ilyeneket és még okosabbakat is mondtak ezen a gyűlésen.

— **Csak úgy takarítunk** ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerezzük be, így vagyunk legtöbb esetben a bőr, áruval is, amidőn szemünk egy csinos külsejű bőr, pénz, szivar és szivarkatárcán, vagy másnemű ilyen dolgokon akad meg, mert ezeket is akkép itéljük meg mint az embereket a külsőről ami által pedig nagyon sokszor csalódunk. — Ezt úgy háríthatjuk el magunktól, ha ezen cikkben szükségletünket *Schönwald* Imrénél fedezzük. *Schönwald cég* a közelgő idényre raktárát a legizlésebb kivitelű sétabotokkal lovagló ostorokkal gyarapította amelyeket csodálatos olcsó árak mellett bocsájt a vevőközönség rendelkezésére. — Ezüst fogantyukat bármily diszes kiállításban megrendelésnél saját gyárában állít elő.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. február 3. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 44.7 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 4.3 °C

> maximuma: 6.0 °C

> minimuma: 1.5 °C

Párányomás: 5.7 mm.

Relatív nedvesség: 92

Felhőzet: 10° Cu. St. Su.

Szélirány s erő: I. d. e. 2.

Csapadék 24 órai: 4.7 m. m. ●

Hó 2 cm.

Esős, langyos.

Dr. Czires.

Művészet, irodalom.

○ **Hamlet.** E. Kovács Gyula, a kolozsvári nemzeti színház művésztárgya, Shakespeare ez örökértékű, a tépelődő bölcselkedés szkepticizmusát idealizáló darabjában lépett fel tegnapelőtt este. A vendégművész első vendégjátéka alkalmából — dacára a sok farsangi estélynek — igen szépen megtelt színházunk s a közönség meg nem szűnt tüntetni a művész mellett, ki Hamletet nem a külső hatás, nem a realizmus fegyverével felruházva, hanem lélektanilag idealizálva állította elénk. Az ő Hamletje a nagy kérdések, a megoldhatatlan rejtélyek és kiismerhetetlen változatok felett töprengő bölcs, kiben az emberi szív, elme és lélek örök igazsága áll előttünk. Az előadók — már mint színészeink — hogy ne mondjuk, bátortalanul játszottak a művész mellett. Egyikük se tudott szerepéből hatásos dolgot alkotni. Egyedüli kivétel *Angyal Ilka* volt, kinek *Oféliája* a megtestesült poézis és tragédia. Meg is érdemelte azt a szép ezüst koszorút, mit felnyújtottak neki az örülési jelenet előtt a zenekarból. Még *Biharit* említhetjük meg, a ki a vándor színész deklamációját igen szépen és érzéssel szavalta és nyílt színen tapsot kapott érte. (→)

○ **Ítéletek borhamisítási ügyekben.** Tizenhét borhamisító I., II. és III. foku ítéletét gyűjtötte össze egy kis füzetbe a »Borászati Lapok« szerkesztősége, — mely eddig is hatékony tevékenységet fejtett ki a borhamisítók üldözésében. A füzetet a lap szerkesztősége díjtalanul küldi meg az összes eljáró hatóságoknak és bollenőrző bizottsági tagoknak, akik ez irányban hozzá (Budapest, Köztelek) fordulnak. — Tizenegy az I., II. és III. fordulmon keresztülment jogerős ítéletet tartalmaz a füzet a magyar igazságszolgáltatás egy új terén, tehát az összes eljáró hatóságoknak az ítéletek hozatalánál mintául szolgál; és vezér-

fonal a borvizsgáló bizottsági tagoknak is, a fellebbezéseivel.

○ **Kibontakozás.** Ezzel a címmel egy politikai röpirat jelent meg a fővárosban Mark Márkus tollából. A röpiró bizonyítani igyekszik, hogy az osztrák 14. §. nem császárapragratus és nem törekszik az alkotmány megromlására. Így hát Magyarország bátran köthet vámszövetséget. Az obstrukcióról szólva azonban, szépen fejtegeti a kisebbség jogát és azt mondja, hogy a klotür és a házszabályok módosítása nélkül is elejét lehet venni az obstrukciónak. Mondja ki ugyanis a ház, hogy a budgetet s illetve tíz évenként a kiegyezést provizorikusan jóváhagyja mindaddig, míg az obstrukció meg nem szűnik. Természetesen ez nagyon is kockázatos megoldás volna. A füzet ára 1 forint.

○ A »Pillangó« legutóbbi száma ismét bizonyítja, hogy a szerkesztőség feladatának magaslatán áll, a mit ígért, ez ideig mindig megtartotta. Minden szám szebbnél szebb illusztrációkat, humoros elbeszéléseket, adomákat, verseket stb. stb. tartalmaz A »Pillangó« előfizetési ára egy egész évre csak 4 frt. Előfizetni lehet a »Pillangó« kiadóhivatalánál Budapesten, VI., Teréz-körut 35.

Farsangi naptár.

Február 4. Athletikai Club bálja a Nemzeti Kaszinóban. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. Veterán-bál a Scholtz-sörházban. — A pécsi Polgári Kaszinó estélye. — A mohácsi önkéntes tűzoltók tréfás táncestélye az iparosok olvasóköriében. — A pécsi nemzeti színház műszaki személyzetének táncvigalma a Kulin-féle vendéglőben.

Február 5. Cipész-, timár- és bőrkészítő munkások bálja gyár-utca 7. szám alatt. — Bar.-Szenlőrinci ifjúság mulatsága a nagyvendéglőben. — Pécs budaikülvárosi Kath. Kör táncestélye a Scholtz sörházban.

Február 6. Kath. Kör felolvasó-estélye.

Február 7. A pincérek zártkörű táncestélye a »Hétféjedelem« disztermében.

Február 8. Jogász-segélyező egyesület felolvasó és zeneestélye a Vigadóban.

Február 9. Herczenberger nagy polgári bálja a Vigadóban. — Tea-estély Bar.-Sellyén a nagyvendéglőben.

Február 11. Pécsi Torna-egyesület jelmez-táncvigalma a Vigadóban. — A pécsi Jótékony Nőegylet táncestélye a Nemzeti Kaszinóban. — A siklósi izr. jótékony nőegylet hangversenye. — A pécsi munkásképző egyesület lárás-estélye a Scholtz-sörházban. — Vaiszlói Iparos Olvasóköri táncvigalma. — A Pécsvaradi Daloskör dalestélye az »Arany bárány«-ban. — Az első mohácsi jótékony nőegylet rózsabálja a mohácsi kaszinóban. — Fiakkerosok bálja siklósi-utca 46. szám alatt.

Február 12. A pécsi Polgári Daloskör tréfás farsangi estélye a Vigadóban. — A dárdai Polgári Egyesület táncestélye.

Február 13. Kath. Kör táncestélye.

Február 18. Keresk. ifjúsági kaszinó hangversenye a Vigadóban.

Közgazdaság.

□ **Házi állatok birtokosai figyelmébe.** *Vasary* Gyula rendőrfőkapitány ma a következő felhívást adta ki: »Hivatkozással a földmívelésügyi m. kir. miniszterium rendeletére felhívom a házi állatok birtokosait, pásztorkat, gyepmestereket, mészárosokat, vágatási

biztosokat, és mindazokat, kik házi állatok gondozásával vannak megbízva, hogy a birtokukban levő, illetőleg gondozásuk alatt álló lovak, (szamarak, öszvérek) belső megbetegülését, vagy elhullását a rendőrkapitányi hivatalnak azonnal annál bizonyosabban jelentésük be, mert ennek elmulasztásáért a legszigorubbán fognak büntettetni, sőt azon esetre, ha a beteg, vagy beteg gyanús állat kiirtása válik szükségessé, netáni kártalanítási igényüket is elvesztik. Felhívom továbbá vendégfogadók, korcsmák és csárdák tulajdonosait, hogy istállóikat havonként legalább egyszer alaposan kitisztítsák és fertőtlenítsék és az esetre, ha bármely betegség gyanujában álló állat istállóikban megfordult — azt a kapitányi hivatalnak azonnal bejelenteni kötelességüknek tartásuk. Az érdembeni ellenőrzés gyakorlásával, továbbá Magyarországból Horvát-Szlavonországból, illetőleg külföldre (Ausztriába) vasuton szállítandó lovaknak a berakáskor, Horvát-Szlavon országokból, illetőleg a külföldről (Ausztriából) Magyarországra vasuton szállított lovaknak pedig a kirakáskor állategészségi szempontból leendő megvizsgálásával a városi állatorvosokat bizom meg.

Törvénykezés.

§ **Rabló cigányok.** Gódi János és társai rablási bűnyében tegnapelőtt este, lapunk zárta után hirdette ki a királyi törvényszék az ítéletet. E szerint Gódi János — kinek két társa nem került kézre — két és fél évi fegyházbüntetést kapott. Orgazdaságért elítéltek Kolompár Pálné 6 havi és Gódi Jánosné 6 havi börtönre; Kolompár Lajosné, Kolompár Istvánné és Petrovics Antalné 3—3 havi fogházra. Petrovics Mihályné az orgazdaság vádjá alól telmentetett. Az elítélteknek büntetésükbe vizsgálati fogságuk által 3 hó kitöltöttnek betudatott. Tulajdon elleni kihágásban elítéltek még Vastag Jánosné és hét társa 10 frt fő- és 5 frt mellékbüntetésre s ez három napi elzárásra átváltoztatott. Az elítéltek megnyugodtak az ítéletben, csak Gódi János felekezett ellene.

Tanügy.

(A „Tanítók (Tanítónők) Jogai és Kötelességei“ című munka harmadik, teljesen átdolgozott kiadása jelenik meg legközelebb. A munkát a fennálló törvények, szabályrendeletek, rendeletek, utasítások, elvi jelentőségű határozatok és döntvények alapján összeállította: dr. Szabó Mihály, Alsó-Fehérmegye kir. tanfelügyelője. A „Tanítók jogai és kötelességei“ mint uttörő, hű és biztos tanácsadója lesz minden jellegű és foku népoktatásügyi intézetnél működő tanerőknek s főleg az elemi, polgári és felső népiskolai tanítóknak és tanítónőknek, ugyancsak mindazoknak, kik a népoktatás-üggyel bármely szempontból foglalkoznak. Használhatják e munkát a tanfelügyelők és közigazgatási bizottságok, a városi hatóságok és községi előljáróságok, iskolaszékek és gondnokságok, az iskolafentartók, kisedővők és a szülők is. A tanító- és tanítónő-képezdekben az iskolai szervezettani oktatásnak alapul szolgálhat, — azon növendékekre nézve pedig, kik e képezdek elvégzése után új pályájukat kezdik meg, nélkülözhetetlen utmutató lesz az életben. A nagyterjedelmű munka 1899. március második felében jelenik meg s 2 frt előfizetési arért bérmentesen fog megküldetni. Megrendelhető a szerzőnél Nagy-Enyeden.

(A pécsi püspöki joglyceum most kezdődő második félévének tanrendje most jelent meg. A tanrend szerint Késmárky István dr. előadja az egyetemes európai jogtörténetet heti 6 órában. Kopcsányi Karoly dr. a magyar magánjogot heti 6 órában, a bányajogot heti 4 órában és a házassági jogot heti 2 órában. Mutschenbacher Viktor dr. a magyar polgári törvénykezési jogot heti 6 órában, a kereskedelmi ügyleteket heti 4 órában, a szerzői jogot heti 1 órában és a telekkönyvi eljárást szintén heti 1 órában. Rézbányai János előadja a legújabb történelmet a francia forradalomtól napjainkig heti 4 órában és a művelődés történelmet heti 4 órában. Friedl Károly dr. előadja a pandektákat heti 6 órában és a magánjogi gyakorlatokat heti 3 órában. Mihályffy Ernő előadja a pénzügytant heti 5 órában, az államszámviteltant heti 2 órában és a közgazdasági politikát heti 3 órában. Schaurek Bodog előadja a községi közigazgatást heti 2 órában, a statisztika elméletét heti 2 órában, a fogyasztási statisztikát heti 1 órában és a statisztikát heti 5 órában. Angyal Pál dr. előadja a büntető eljárást heti 1 órában, tart büntetőjogi szemináriumot heti 1 órában és előadja a büntetőjogot heti 5 órában. Bors Emil dr. előadja a magyar államjogot heti 5 órában és a magyar alkotmánytant heti 4 órában, végre Jellachich Károly dr. a közegészségtant heti 2 órában

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről)				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:29	6:34		
B.-Szt.-Lőrincz	9:04	7:11		
Barcs	10:51	8:55		
N.-Kanizsa	1:29	11:41		
Bécs	8:50	8:52		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:20	8:18
Üszögh	5:50	12:25	4:34	8:30
Villány érk.	6:39	1:10	5:24	9:18
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51				
Mohács érk.	7:44	11:35	2:39	12:35
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
Villány ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
Eszék	8:08	2:25	6:44	10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombóvárra érk.	2:45	10:03	1:30	6:21
	Sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:03
Uj-Dombóvárra érk.	2:26	4:46	9:52	2:07
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53				
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55	
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.
Uj-Dombóvár ind. 5:30	3:10	10:15	2:17	6:26
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:34	3:39
Pécsre érk.	8:18	5:15	12:04	4:10

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:40	7:40
N.-Kanizsára érk.	1:35	3:42
Barcsra érk.	4:50	7:21
Pécsre	7:46	9:40
	V. v.	V. v.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05
B.-Szt.-Lőrinczre érk. 8:27	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:40	7:46
	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:34	8:48
Villányba érk.	6:48	10:03
Mohácsról indul	5:50	9:15
Villányba érkezik	6:35	10:00
Villányból ind.	6:55	10:13
Pécsre érk.	8:01	11:23
Hajó érk. Mohácsra fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45		

TÁVIRATOK.

— **A béke vajudása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt tíz órakor Szilágyi Dezső tanácskozott Horvánszkyval s tizenegyor Csákyval és Andrássy Gyulával felhajtattott Budára, hol az ellenzék viszonzválaszt Bánffyának Fejérváry és Lukács miniszterek és Széll Kálmán jelenlétében átadták. A miniszterelnök a viszonzválaszt ad referendum vette.

Tudósítónk értesülése szerint az ellenzék viszonzválaszt egyelőre szóbelileg közölték Bánffyval, a mennyiben Széll Kálmán buzgólkodására a viszonzválasz egyes erős kifejezéseit a béke érdekeiben módosítani fogják.

Nem hiszik, hogy Széll Kálmán ma Bécsbe megy.

— **Mért napoltak el a Reichsrathot?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Thun gróf, osztrák miniszterelnök kijelentette, hogy a Reichsrath elnapolásának egyedüli oka a tervszerű obstrukció. A nemzetiségek megegyezését Thun okvetlenül szükségesnek mondotta.

— **A Dreyfus-ügy viszonztagságai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Beaurepaire a „Echo“-ban azt írja, hogy Manau a vizsgálatot tervszerűen úgy vezette, hogy Dreyfust ártatlannak tüntesse föl. Azt is mondja tovább, hogy a titkos irate-omónak egy nagyon bizalmas iratát közölték a hármasszövetség egyik államának hivatalos ügyvivőjével.

— **Albán törzsfők gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy az albán törzsfők január 26-ától 30-ig teljes csöndben tartottak meg ipeki gyűlésüket. A gyűlésen jelen volt a szultánnak két kiküldöttje is és résztvettek benne az összes mohamedán előkelőségek. A gyűlés lefolyásáról hírlik, hogy a jelenlevők a szultán iránt való hódolatukat fejezték ki és kölcsönösen kötelezték magukat, hogy készen fognak állani az ország megvédésére.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 3.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 978. —
Tengeri, májusra: 483. — Rozs, márciusra: 805. —
Zab, őszre: 585. —
Az értéktőlzárdán az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 363.10 — Magyar hitelrészvény: 398.75
— Államvasut: 363.10. —

Szerkesztői üzenet.

E. K. (Valpó.) A pápa a jövő évben a század kezdete megünnepléséül jubileumot rendelt, amint azt a febr. 2-iki lapunkban közöltük is. — A tudósítást köszönjük.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1899. évi január hó 30-án s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.Előadó: *Pülb Antal.*

- V. 135. Horváth János — Horváth Erzsé öreks. — rmv.
III. 3. Székely Ármán — Ekstein Benő végr. — rend.
118. Pacsán elhalt Satján Dénes hagy. — mv.
142. Nagy-Doroghon elhalt Somogyi Jánosné hagy. — hh.
Előadó: *Tóttóssy Béla.*
V. 17. Szili Ferenc — Rosenthal B. fia s t. cég zjog törl. — mv.
32. Matáncsi Éva s t. — Bosnyák András s t. öreks. — rmv.
70. Bedő Anna — Markotán János szerződ. telj. — hh.
71. Horváth Károly — Dr. Rotschild Samu ügyv. panasza — rend.
149. Hager György — Wurm Julia házass. felb. — hh.
179. Ladilla József — Péczek Katalin házass. felb. — fo.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 108. Palics Pávó és Ádám — Palics Jócó ing. birt. — fo.
113. Tóttóssy Béláné — Nagy Róza s t. felhiv. — hh.
100. Steiner Sámuel — Brichta József 111 frt. — rend.
163. Hatnakovits József — Magyarica József s t. 250 forint. — hh.
182. özv. Koronics Mátyásné s t. — Bázingér Soma szerződ. mszúnt. — hh.
183. Türgyei József — Magyarica József s t. 110 frt. — mv.
III. 164. Austerlitz és Ring — Kocsis Mihály 24 frt 43 kr. — mv.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 52. Kovács Zsuzsa — Boda János s n. 2180 frt. — rmv.
72. Komár Mária — Komár György s n. ing. zjog. — hh.
116. Keresztes Juli — Vátyi Balázs Antal ingók kiad. vagy 852 frt. — hh.

II. Polgári tanács.Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 61. Gondör János — Gondör József ing. birt. — hh.
102. Biro János — Fischmann Adolf 1250 frt. — hh.
104. Lachenmayer Mátyás — Csordás János s t. ingók kiad. — hh.
110. Schnapfberger J. cég. — Ruepprecht testvérek cég 706 frt 90 kr. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 131. Graner Miksa — Keresztes Julia zjog bek. — rmv.
138. Nagyszebeni földhitelintézet — Menyhért György végr. — rend.
143. Vecsacm Antal s t. — Szigetác Éva s t. zjog bek. — rend.
154. Sauerwein Antal — Borza Ignác végr. — hh.
155. Baron Irén — Reichenauer Imre végr. — hh.
156. Pécsi takptár — Schertl György s t. zjog bek. — mv.

157. Somogy megyei takptár — Horváth Jenő s t. végreh. — hna.
158. Benyovszky Lajos — Schakovitz Salamon végr. — mv.
159. Szarvas Hermanné — Fehérvári András s n. végreh. — mv.
160. Zakár Károly — Szabó Antal s t. zjog. bek. — hh.
166. Range Anna — Tamássy Béla zjog törl. — rend.
167. Schaffer Sándor — Bodor Katalin s t. zjog előj. — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 137. Aglár Sándor — Zarka Antal végr. — ms.
III. 150. Novák Sándor — özv. Stanits Ferencné s t. felszól. — rend.
168. Dr. Raics Lázár — Lackó Antal s n. végr. — rmv.
169. Késits Mátyás — Lackó Antal s n. végr. — hna.
170. Emmert és Blitz cég — Vó Mátyás s n. végr. — mv.
175. Kadarkut község hitelszövetk. — Lénárt János s n. végr. — rend.
184. Weingoldner Jakab — Mautner Jakab. végr. — ms.

Büntető tanács.Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 139. Spollár Jánosné s t. becs. sért. — vu.
140. Stipanovics Illés s t. becs. sért. — hh.
141. Ivagojlovics Miklós s t. — vu.
142. Bizta Antalné — vu.
143. Eppinger Gyula — vu.
174. Kiss József s t. lopás. — hh.
211. Vöber Ede s t. k. t. sért. — hh.
212. Halász Imre becs. sért. — vu.
213. Amon Jakab testi épség ell. kih. — vu.
III. 182. Bakats József s t. m. lak sért. — rmv.
204. Bele Józsefné lopás. — hh.
214. özv. Varjas Józsefné s t. lopás. — rmv., rms.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 107. Dani József m. okir. ham. — hh.
108. Sausek Károly hat. ell. erősz. — rmv.
III. 176. Kovács József Matán suly. t. sért. — hh.
177. Vidonics Tamás s t. — hh.
216. Berki János s t. — fo.
225. Kupi István s t. — rmv.
238. Baracska Sándor s t. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 198. özv. Tancos Vendelné rágalm. — rend
199. Plech Antal hamis tan. — hh.
III. 149. Pöntör György rágalm. — hh.
165. ifj. Miklós István — hh.
169. Meződi Nagy Jánosné s t. rágalm. — hh.
170. Berta János s n. — rmv.
171. ifj. Szabó Ferenc — rmv.
172. Takács Bálint — rend.
184. Lakatos Lászlóné s t. — fo.

Előadó: *Nábráczy Lajos.*

- V. 175. Stercer Mihály s t. halált. ok. suly. t. sért. — hh.
202. Moravec Adolf sikk. — mv.
III. 148. Nagy Róza s t. rágalm. — rend.
151. Andrásovics György s t. sikk. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- III. 183. Török Mihály s n. id. ing. rong. — hh.
185. Horváth György s t. szerencse játék. — rend.
205. Bayer Ottó sikk. — hh.
244. Jankó Jenő lopás. — rmv.
245. Pátsi János — hh.
252. Langer Makár testi épség ell. kih. — rend.
253. Fridmann Mór s t. sért. — rend.
254. Battyán János — rend.
256. Fuchs Ferenc zugir. — ms.
258. Lapp György becs. sért. stb. — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi február hó 6. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.Előadó: *Pülb Antal.*

- III. 226. Csontó Mihály s neje kérelme
240. Hőgyészen elhalt Fuhrmann Simon hagy.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 99. Tóth Katalin — ifj. Tóth József öreks
101. Cibulka Mária — Farkas János végr. érvényt.
268. — — — — —
246. Horváth János — Lusács Juli házass. felb.
248. Kulcsár János — Hosszu Erzsébet házass. felb.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 162. Vörös János — Nagy Ákos 883 frt 07 kr
173. Dr. Toldi Béla — Spitzer testvérek 96 frt 05 kr.
221. Gyalog Juli s t. — Gyalog Katalin és István öreks.
217. Fonciere bizt. társ. — Tóth Péter 12 frt 25 kr.
219. Fried és Morgenstern — Waldmann Izidor 152 forint.
III. 218. Schermann József — Sallér Pál végr.
238. Hoffmann és Kohn — Niefergall János végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 125. Kovács Margit s t. — Mikec Ferenc s t. birtok per.
216. Mihocek András s t. — Kovács Mária s t. vagyon köz. msz.
244. Szollár István — özv. Szollár Józsefné s t. 617 frt 60 kr.

II. Polgári tanács.Előadó: *Rökk Gyula*

- V. 134. Siemens és Halske cég — Mang János 709 frt 28 kr.
136. Boór Ignác — Duchon József s t. öreks.
187. Mislény Antal — Bogatics György nyil. kiad.
III. 117. Kühnel Gizella — Molnár Sándor végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 174. Heischmann s t. cég — Szilágyi János végr.
180. Tiszár Juli zjog. bej.
186. Bihari Benő — Sztojkovics Risztóné zjog. bek.
188. Bíró János — Kovács Illés végr.
200. Dr. Rózsa Ernő — Boli Lidi zjog. előj.
202. Umrath s t. cég — Bobits Géza s t. zjog bek.
210. Kohn Helén — Tevölt Gyula s n. végr.
224. Löbl Mór — Monigl Márton s t. végr.
227. Stepaics Imre — Szabó József végr.
228. Hermann János — Kozlik János végr.
229. Bárdos Zsuzsa s t. — Tolnamegyei takptár s t. zjog. törl.
239. Udvardy Sándor — Nits Márton végr.
242. Müller Antal — Batosits József s n. végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 190. Golubov Jaksa s t. — Filakov Jaksa végr.
191. Dr. Raics Lázár — Pusberg Dömötör —
198. Ed. Kokora s t. — Nagy János s t. —
199. Pajtás Fülöp — Fischer Fáni —
203. özv. Hensz Jánosné — Budai Mihály s n. —
204. özv. Lenner Antalné s t. — Tóth Jánosné —
205. Dunaföldvári népbank — Koskai András s t. végr.
206. Hambuk Katalin — Sváb András végr.
208. Kir. kincstár — Szalai Mihály —
211. Fleischmann Henrik — ifj. Grucht Jakab s n. végr.
212. özv. Balog Györgyné s t. — Balog György s t. igazol.

Büntető tanács.Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 228. Ocsenás Mátyásné becs. sért.
272. Kovács Gábor s t. —
277. Juresán Bálint lopás.
278. Drazsetics István —
279. Lőrinc Pál k. t. sért.
280. Ihász István s t. k. t. sért.
III. 215. özv. Kosanay Józsefné lopás.
236. Jurik Mihály s t. —
239. Baksai József s t. —
243. Péter János —
255. Parrag János —
317. Makay György s t. közcs. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 173. Stier Márton suly. t. sért.
337. Salamon Turó József s t. több. lopások.
III. 240. Szigeti Simon Mihály s t. suly. t. sért.
241. Staub Ferenc s t. sikk.
242. ifj. Staub Ferenc jogt. elszám.
257. ör. Lencse Peti József s t. s. t. sért.
359. Horváth Péter s t. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 266. Narangya Ivánné s t. rágalm.
267. Harkányi Ede Sámuel s t. párviadal.
321. Bódi József megfertőztetés.
III. 224. Kis Sár Pál rágalm.
237. Stingl István s t. anyakönyvi kih.
283. Süveg Gyula s t. rágalm. és becs. sért.
286. Domonkos Kálmán k. t. sért. stb.
287. Gyergyók Andor suly. t. sért.
288. Molnár Rózi testi épség ell. kih.
290. Csicsók János s n. ing. rong.

Előadó: *Nábráczy Lajos.*

- V. 227. Tarrady Lajos hiv. sikk.
264. Csapó István sikk.
324. Kovács Ferenc halált. ok. suly. t. sért.
352. Kondric István szánd. emb. ölés.
356. Baranyai Józsefné lopás.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 262. Nebrek Gyula gyilk.
263. Horváth Éva s t. gyermek ölés.
270. Tislér Filák János m. lak sért.
III. 259. Tóth Rudolf zugirás.
282. Pici Horváth Sándor s t. s. t. sért.
325. Willinger Márton közeg. ell. kih.
312. Gyergyók Károly m. lak sért.
395. Abier Sándor sikk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TALIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (flechten) s az e bajjal együtt járó, kiállhatatlan „bőrviszketőget“ jóállás mellett gyógyít, sőt azokat is, kik gyógyulást sehol sem találtak. A „Dr. Hebra sömörirtő“-ja. Külső használatra való, nem ártalmas. Ára 6 frt o. é., vám- és postadíjmentesen (levéljegyekben is) utánvétellel 50 krral több. Kapható: St. Marien-Droguerie, Danzig. (Deutschland.)

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országút 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
Zongora kereszt hurokkal
Zongora öntött kerettel
Zongora vashangolókkal
Zongora kereszt hangfogókkal
Zongora visszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl ki-
adóhivatalunkban.

Nincs oly köhögés elleni szer,
mely a

KAISER-féle mell-bonbont
fölülmulná.

2360, közjegyző által hitelesi-
tett elismervény bizonyítja
annak biztos hatását köhögés, re-
kedtség, hurut és elnyálkásó-
dás ellen.

Kapható 10 és 20 kros cso-
magokban Pécsett: Benczenleit-
ner Sándor cukrászdájában.

Mindenütt dícsérik a híres

MACHLEID-féle

kecskeméti
arckenöcsöt,

mely rövid használat után minden szeplőt, májfoltot, himlőhelyet, pörse-
néseket és egyéb kelle-
metlen kitételeket bizto-
san elmulaszt. Az arc
szép, fiatal, kellemes.
Ede színt nyer tőle, a
napparnitástól meg-
óvja. Kitűnő hatása már
néhány nap múlva ész-
lelhető, egyszeri próba
is elegendő, hogy ezt bárki
örökre megkedvelje. Ha-
tása a kecskeméti növény-
szappannal oly meglepő
és elismert, milyet e téren
szépitő-szer még el nem
ért és fölül nem mult.
Egyik jó tulajdonsága,
hogy ártalmas utóhatása
sohasem lesz. Egy tégely
ára használati utasítással

50 kr. — Egy darab kecskeméti növényzappan 32 kr.

Hajnal-szesz.

Biztosan meggyógyít minden fájdalmat, így közhvény,
reuma, osontfájdalmak, fejfájás, migrén, fogfájás, fül-
fájás és hátfájás ellen a legbiztosabban ható gyógyszer.
Még alig volt eset reá, hogy számos, sikertelenül használt
szerek után a hajnal-szesznek enyhítő hatása ne lett volna.
Sok ezer elnyomorodott beteg köszöni már ezen szernek
teljes gyógyulását. Egy üveg ára használati utasítással 50 kr.
Kapható:

Farkas Ignác

„Mátyás király“ című gyógyszer-tárában Kecskeméten
és minden nagyobb vidéki gyógyszer-tárakban.

Főraktár Török József gyógyszer-tára Budapest.

373. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Fazekas-Boda községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, az azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-ában és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi augusztus hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi augusztus hó 5-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1899. évi január hó 19-én.

Schill,
kir. járásbíró.